ÎN PAG. A II-A
- CRONICA PLASTICĂ...
— Salonul studenţesc de primăvară
- ...ŞI CRONICA TELEVIZIUNII
— A şti să aştepţi
- *Romanul: Pantelimon*

SUMAR

ÎN PAG. A III-A
- SPORT
— Crosul tineretului
DUMINICĂ, FINALA!
- *Mărul discordiei*

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5911 | 4 PAGINI — 30 BANI | VINERI 24 MAI 1968

Dezbaterea problemelor cinematografiei artistice în şedinţa Comisiei ideologice a C. C. al P. C. R.

În ziua de 23 mai 1968 a avut loc şedinţa Comisiei ideologice a C.C. al P.C.R. Şedinţa a fost consacrată dezbaterii problemelor dezvoltării cinematografiei artistice româneşti în etapa actuală. Au participat tovarăşii Nicolae Ceauşescu şi Paul Niculescu-Mizil.

La şedinţa Comisiei ideologice au luat parte, în calitate de invitaţi, regizori, scenaristi, alţi lucrători din domeniul cinematografiei, membri ai C.S.C.A., redactori şefi ai unor publicaţii centrale, critici de artă.

În cadrul dezbaterilor au luat cuvîntul: Sergiu Nicolaescu, Carol Gölner, Valeriu Râpeanu, George Macovescu, Ion Popescu Gopo, Mihnea Gheorghiu, Vasile Tomescu, George Ivaşcu, Petre Sălcudeanu, Radu Beligan, Ecaterina Oproiu, Ştefan Voicu, Pompiliu Macovei, Dumitru Popescu, Eugen Mandric, Dan Hăulică, Paul Niculescu-Mizil.

În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul tovarăşul Nicolae Ceauşescu.

Comisia ideologică a stabilit ca problemele actuale ale producţiei de filme artistice din ţara noastră să fie concretizate într-un material sintetic pentru a fi supus dezbaterii largi a cineaştilor, a spectatorilor, a întregii opinii publice.

Concluziile acestei dezbateri vor fi supuse Conferinţei pe ţară a Asociaţiei Cineaştilor, vor sta la baza adoptării unor măsuri menite să asigure ridicarea nivelului cinematografiei artistice româneşti.

REVOLUŢIA DE LA 1848 DIN ŢĂRILE ROMÂNE

MOMENT IMPORTANT ÎN LUPTA PENTRU UNITATE NAŢIONALĂ

Revoluţia din ţările române este o manifestare viguroasă a luptei pentru abolirea structurilor social-economice feudale. Un aspect deosebit al revoluţiei l-a constituit acţiunea de emancipare a ţărănimii din starea de dependenţă, precum şi aceea de lichidare a privilegiilor şi îngrădirilor cu caracter feudal. Ţările române se aflau într-o acută criză a feudalismului, de-a lungul unei întregi perioade istorice, dar accentuată în primele decenii ale secolului al XIX-lea, cînd lichidarea privilegiilor feudale şi împroprietărirea ţărănimii dependente se dovedeau a fi necesităţi istorice fără înfăptuirea cărora progresul social-economic, politic şi naţional era imposibil. Aceste cerinţe istorice, impuse şi de acţiuni ale maselor populare împotriva orînduirii feudale, au fost înţelese şi înscrise de fruntaşii mişcării revoluţionare în actele programatice, care au făcut din eliberarea şi împroprietărirea ţărănimii dependente un ţel fundamental al revoluţiei.

Realizarea unor adînci transformări în structura politică, a constituit un alt mobil al revoluţiei. Aceasta trebuia să abolească privilegiile urmărind, prin aplicarea principiului suveranităţii poporului, antrenarea în viaţa politică a tuturor claselor şi păturilor sociale oprimate de feudalism. Principiile programatice susţinute de revoluţie prevedeau democratizarea statului şi proclamarea libertăţilor cetăţeneşti fundamentale, precum şi constituirea unei *Adunări naţionale reprezentative*, ca expresie a voinţei întregului popor.

Deşi divizat şi organizat în trei formaţiuni statale distincte, aflate sub dominaţia imperiilor feudale vecine, poporul român a acţionat în timpul revoluţiei în chip unitar, datorită, îndeosebi, gradului înalt de conştiinţă naţională, făurită în decursul istoriei sale zbuciumate, dar, mai ales, în prima jumătate a secolului al XIX-lea, prin legăturile permanente, de ordin economic, politic şi cultural. Prin ecoul şi frămîntările pe care le-a provocat în rîndul românilor din Moldova şi Transilvania, mişcarea revoluţionară de la 1821, de sub conducerea lui Tudor Vladimirescu, este un eveniment care a contribuit în mare măsură la dezvoltarea conştiinţei naţionale şi la consolidarea forţelor care luptau pentru întemeierea unui stat român unitar. Tot astfel, activitatea politică a lui Ion Cîmpineanu, din deceniul patru al secolului al XIX-lea, care viza unirea Moldovei, Transilvaniei şi Ţării Româneşti într-un singur stat, a contribuit la creşterea

APOSTOL STAN
cercetător ştiinţific la Institutul de istorie „N. Iorga" al Academiei R.S.R.

(Continuare în pag. a III-a)

Portret de fruntaş (Ilie Chirimbu — *Uzina de aluminiu Slatina*)
Foto: O. PLECAN

Anchetă economică privind modul cum este îndeplinită „producţia-marfă vîndută şi încasată"

BARIERE SUBIECTIVE ÎN REALIZAREA INDICATORILOR DE PLAN

Indicatorul *producţiei marfă vîndută şi încasată*, reflectînd în mod sintetic eforturile pentru realizarea unei producţii de calitate, evidenţiază în orice moment măsura în care se finalizează munca întregului colectiv în produse care să satisfacă exigenţele beneficiarilor. Neîndeplinirea acestui indicator de către întreprinderi înseamnă nerealizarea uneia din cerinţele exprese ale activităţii lor: introducerea în circuitul economic a unor importante cantităţi de produse. Cu atît mai stringentă apare, deci, necesitatea cunoaşterii cauzelor care conduc la astfel de situaţii, în vederea lichidării acelor piedici interpuse în calea creşterii eficienţei economice.

Ancheta noastră cuprinde două întreprinderi din Capitală aflate tocmai în acest impas, la sfîrşitul primelor patru luni ale acestui an. Pentru început, ne-am adresat tovarăşului *Bernard Seitz*, inginer şef adjunct la *Uzina de lacuri şi vopsele „Policolor"*.

— Realizarea indicatorului *producţia marfă vîndută şi încasată* în proporţie *de numai* 89,5 la sută, pe patru luni — ne spune dînsul — se datoreşte în cea mai mare parte faptului că la începutul acestui an, cînd uzina a intrat în producţie, *nu dispuneam de suficiente stocuri de materii şi materiale cu care să putem DEMARA în condiţii corespunzătoare.*

— Aşadar, o importantă unitate a industriei noastre chimice a intrat în producţie fără să aibă asigurată baza tehnico-materială. Nimeni n-a observat că la intrarea în funcţiune a uzinei lipseau materiile şi materialele, strict necesare continuităţii procesului de producţie?

— Încă din 1967 întreprinderea trebuia să comande comerţului exterior o anumită cantitate de materie primă în contul ultimului trimestru, astfel încît la începutul acestui an uzina *să fi avut creat stocul normat necesar* — este răspunsul pe care-l primim de la serviciul import 6, din cadrul I.S.C.E. — „Chimimport".

Fără îndoială, inexistenţa unor stocuri de materii şi materiale strict necesare începutului, „demarajului" cum îl numeşte chiar inginerul şef adjunct Seitz, a creat, ulterior, multe perturbaţii în fluxul tehnologic al producţiei. Nenumărate au fost cazurile cînd s-a „adaptat" însuşi procesul tehnologic, fluxul producţiei, la *„existentul"* de materii şi materiale.

De altfel, întrerupere repetate ale fabricaţiei, cauzate mai ales de lipsa materiei prime, constituie factorul principal al existenţei unei ritmicităţi cu to-

PETRU G. BRATU

(Continuare în pag. a III-a)

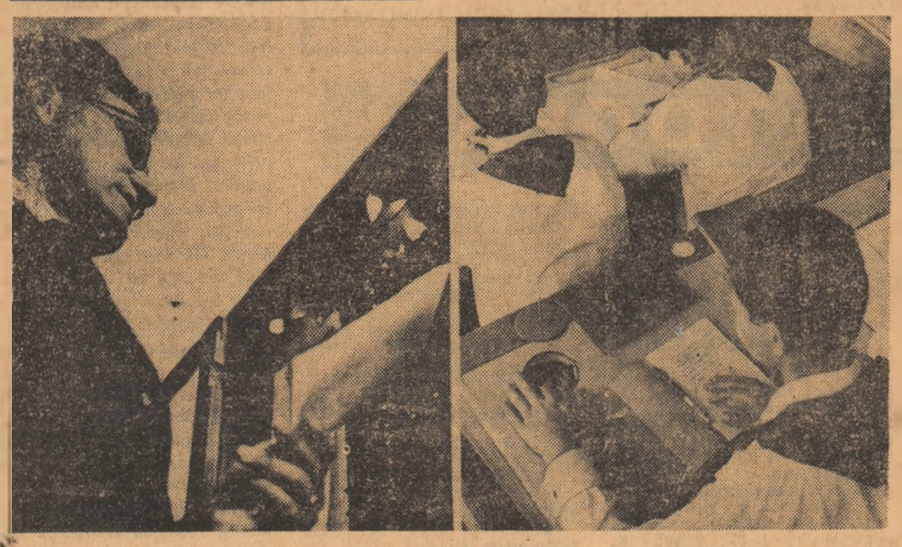

Ieri dimineaţă, elevii clasei a VII-a de la Şcoala generală nr. 97, din Capitală, au avut o lecţie de gramatică mult mai interesantă ca de obicei, cu totul neobişnuită prin modul în care ei şi profesorul — Vladimir Gheorghiu — au trebuit să susţină dialogul cotidian al învăţării. În mod experimental, lecţia de recapitulare a noţiunilor de sintaxa propoziţiei s-a desfăşurat folosindu-se, ca preţios intermediar între elevi şi profesor, un personaj nou: „VERFIX".

Cine este „VERFIX"?! O instalaţie pentru controlul

„VERFIX" PUNE NOTE...

simultan al cunoştinţelor unei clase *de elevi — prima de acest gen din ţara noastră. Realizatorii săi: doi entuziaşti şi pasionaţi constructori de aparatură auxiliară pentru procesul de învăţămînt, vizînd cu insistenţă în acest scop aplicarea principiilor ciberneticii — ing. Liviu Şelmereanu şi prof. Constantin Preda, de la Grupul şcolar al U.C.E.C.O.M.*

Bazată pe principiul cibernetic al aferentaţiei inverse, instalaţia VERFIX este concepută astfel, încît profesorul să poată primi şi analiza simultan răspunsurile date de TOŢI elevii clasei. Prin aceasta i se creează profesorului posibilitatea să cunoască în orice moment modul în care fiecare dintre elevi şi-a însuşit anumite cunoştinţe, realizîndu-se un circuit permanent de informaţii între profesor şi toţi elevii, de excepţională importanţă pentru succesul procesului de învăţămînt.

Căci, în funcţie de cunoaşterea exactă a corectitudinii şi volumului asimilării cunoştinţelor predate, profesorul poate să-şi autoregleze foarte operativ predarea, în funcţie de informaţiile primite, lucrînd mai atent, cu acei elevi care se descurcă mai greu. În acelaşi timp, utilizarea instalaţiei duce şi la o superioară activizare a clasei. Ştiind că trebuie să dea răspunsuri la toate întrebările profesorului, odată cu întreaga clasă, fiecare elev manifestă o atenţie sporită şi intens susţinută pe toată durata desfăşurării lecţiei. Răspunsurile elevilor pot fi construite. De asemenea, se pot oferi mai multe răspunsuri de către profesor, elevii trebuind să semnaleze varianta corectă.

Prin utilizarea instalaţiei se ridică randamentul activităţii de control al cunoştinţelor elevilor. Se ştie, în mod obişnuit, la o oră de clasă profesorul poate examina numai cîţiva elevi, şi aceasta ascultîndu-i succesiv. Cu VERFIX se poate înregistra simultan răspunsul întregii clase. Creşte totodată foarte mult rolul profesorului.

VERFIX este format dintr-un sistem de semnalizare optică, acţionat electric, care poate fi utilizat simultan de toţi elevii unei clase, aşezaţi fiecare în băncile şi pe locurile lor. Dispozitivul de semnalizare pentru un elev se compune dintr-un contactor cu 10 butoane numerotate de la 1 la 0, montat la bancă. Contactorul este legat prin conductoare electrice izolate cu o linie de relee electromagnetice, cuprinzînd 10 „anunciatori" cu numerotare similară, de la 1 la 0,

ION TRONAC

(Continuare în pag. a III-a)

cadran

GARANTAREA GARANŢIILOR

Dacă am încerca să inventariem lexicul prospectelor publicitare fără îndoială că premiul pentru frecvenţa cea mai mare ar reveni verbului **a garanta** la mai toate formele sale. Faptul dovedeşte dacă nu fantezie publicitară cel puţin o bună cunoaştere a psihologiei cumpărătorului; produsul pe care acesta îl solicită trebuie să fie de o calitate garantată; serviciul prestat de cutare unitate este garantat etc. Raţiunea pentru care cineva investeşte din bugetul familiei o anumită sumă de bani pentru procurarea unui obiect casnic de folosinţă îndelungată, de o anumită marcă şi de o anumită calitate este, în primul rînd, calitatea garantată a acelui obiect, fapt de care s-a convins consultînd prospectul produsului în care a aflat alături de indicii economici ai acestuia şi că acest produs este garantat pentru o anumită perioadă, timp în care defectarea lui, ieşirea acestuia din uz este pusă în afara discuţiei. Dacă are o surpriză nedorită beneficiarul produsului se va consola la gîndul că acel

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a III-a)

BARACII

A. I. ZĂINESCU

Un pîlc semeţ de oameni, cu casele alături, dar despărţiţi de sat printr-o rîmboană, trei muchii de deal şi-o fîntînă botezată ciudat şi cu nume de miracol, „La Baja", şi-au împărţit între ei, neam de neam şi cu certuri, moştenirea unui cring buturugos şi galben, galben de parcă toate toamnele din lume i-ar fi stat şi vara şi iarna în tulpină, galben-galben de parcă i-ar fi plins din ceruri stelele şi l-au uscat zăpezile în frunză ca nişte bureţi; baracii, oameni pătimaşi şi singuri, ca pentru peţit plecau cu carele cu boi la vale tocmai către cîmp. Ca un blestem, dar şi ca o supremă bucurie, în casele lor femeile năşteau numai băieţi. Tot aşa, la cîteva aruncături de piatră dinspre ei, trăiau şi Pileştii, alt pîlc de case singure, altă tăgadă. Căci ei toţi aveau la primărie, negru pe alb, moştenită din părinţi o vie, dar via era cring şi păşune, era adică nimic pentru ale gurii, nu scoteau din tufe nici măcar haraci. Îşi tăgăduiau pe drumuri deci, şi pe bună dreptate, averea. Cringul alunecă mereu la vale, primăvara, în răscrucea viiturilor de apă şi se micşora c-un capăt, într-o zvîrcolire de Sisif. Baracii desfundau mereu, să prindă rădăcină de viţă, metru cu metru, an cu an. De-aici a început şi cearta cu vecinii, motiv aflînd cu îndoială în goana însăşi a pă-

SCRISORI NATALE

mîntului. Plutea ca o pasăre pe de-asupra creştetelor în podgorii mereu cumplita părere a fugii pămîntului la vecini, fugea e-adevărat cîte-o cloşvîrte de ţărînă, cu butuci cu tot, dar zece-cinsprezece centimetri-n adîncime, necum pămîntul tot. Ceea ce era totuşi prilej de ceartă şi sărit cu sapa la bătaie, de umblat pe drumuri, înspre tribunale. Altceva era cu un mal de gîrlă, cu-o rîmboană. Cădea malul tot, îl lua apa şi-l mătrăşea printre pietre. Nu mai zicea nimeni nimic şi era pace atunci. Baracii însă nădăjduiau într-o recuperare, cu sprijin de acte, în regulă, la primărie ca să le dea cîştig de cauză asupra fugii pămîntului să-şi întregească astfel cu vecini cu tot avutul. Cringul le răstîlmăcea însă gîndul. Lăstărişul înalt, des ca perla le acoperea tot ceea ce desfundau într-o iarnă, într-un an-doi şi se înzdrevenea la loc cringul de parcă îl sufla cu miere cineva prin sevă, reintinerindu-l. Cu un singur buldozer azi, într-o iarnă, dealul cu pricina, Bedregarul, a fost nivelat şi cringul îngropat în adîncime, negru, făcîndu-l şes dulce ca-n palmă, sus în ameţeala păsărilor, fără putinţă de odihnă zborului lor, decît noaptea. Şi aşa o veche ceartă ce părăginea acută a fost din rădăcină scoasă, îngropată în pămînt. Cel mai tînăr dintre ei, baracii, cu cei mai tineri şi mai frumoşi cai ai cooperativei ară azi şesul din văzduh al Bedregarului. Zice: cînd m-am născut şi-am crescut l-am găsit pe tata cu-o cazma în mînă, desfundînd. Tot aşa şi el pe bunicul. Acesta cînd a murit i-a lăsat cazmaua. Tata cînd a îmbătrînit mi-a lăsat-o mie şi m-am pomenit şi eu desfundînd. Şi, nimic. Acum, fir-ar să fie, uite! Şi ară mînîndu-şi caii tineri, aburînd din coamă, rumeni ca nişte răsadniţe.

DIN SALA PAŞILOR PIERDUŢI

„O MÎNĂ SPALĂ PE ALTA, DAR LEGEA NU IARTĂ"

Sala tribunalului din sectorul VII al municipiului Bucureşti este, poate, mai plină ca niciodată. Arhitectonica sa, specifică tribunalelor, pare să covîrşească pe cei din boxa acuzaţilor. Pe frontispiciu, gravat în marmură, dictonul: „Jus lex" — dreptate legilor. Cei doisprezece acuzaţi din boxă, oameni cu tîmplele ninse sau care abia au depăşit majoratul, ascultă tăcuţi, cu capetele parcă din ce în ce mai aplecate sub povara actului de acuzare, a faptelor pe care le ştiau dinainte, pe care le înfăptuiseră cu un an în urmă.

Poate că mulţi dintre cei care citesc aceste rînduri au poposit pentru o clipă sau două în sălile restaurantului „Excelsior" din Ştirbei Vodă 24, şi au rămas impresionaţi de preparatele culinare „excelente" produse de bucătarul şef Ilie Coandă, de ajutorul de bucătar şef, Grigore Diaconescu, sau de către bucătarii specialişti Ion Coliba, Victor Cătană sau Ion Vătafu. Pregătirii bune a preparatelor culinare li se adaugă serviciul „ireproşabil" efectuat de către ospătarii: Obrejan Petre, Chiujdea David, Chivescu Romel, Stănică Constantin, Arsene Ion, Terzea Vasile şi Peleasa Pavel. Acum, toată această echipă de deservire exemplară — cum îi plăcea să-şi facă reclamă — se află în boxa acuzaţilor. Cei doisprezece au ajuns aici în urma unei delapidări dovedite: 58 400 lei. Există prezumţii, care trebuiau să se clarifice pînă în ziua procesului, că această delapidare ar putea fi mult mai mare.

De ce spunem că prejudiciul ar putea fi mai mare? Deoarece, la un control efectuat în gestiunea bucătăriei într-o perioadă de numai 18 zile (3—21 septembrie 1966) s-a găsit un plus valoric neînregistrat de 20 000 lei. Acest lucru a fost posibil într-un control efectuat inopinant pentru că, la un alt control, efectuat de data aceasta „planificat", nu s-a mai putut ajunge la un rezultat complet, deoarece au dispărut „părţi din evidenţele primare". Aceasta confirmă prezumţia faptului că sustragerile au fost mult mai mari şi că sustragerea evidenţei a fost comisă numai de persoane direct interesate, care, ciudat, nu au fost identificate nici pînă în prezent, după cum se relatează în actul de acuzare.

Cine ar putea fi aceste persoane? Ne miră „neputinţa" dovedirii lor de către organele de anchetă, precum ne-a mirat şi lipsa directorului restaurantului de la dezbaterea care a avut loc pe data de 18 mai, trimiţînd în locul său un „reprezentant". De ce oare — pentru că ştia că bucătarului şef Ilie Coandă i se reţinea prin decizia din 14 martie 1967 suma de lei 4 002 pentru „însuşiri de produse", sau, mai pe românеşte, furt? Pentru că admisese ca Romel Chivescu să servească fără să-l angajeze, deşi ştia că acesta a mai fost condamnat de cîteva ori? Pentru că bucătarul Victor Catană fusese prins de către organele de control dînd lipsă la gramaj, sau pentru că se ştia că de multe ori lua diverse produse din bucătărie marcînd pe bonuri că ar fi fost scoase pentru bufetele exterioare, ceea ce însemna un preţ mai mic? Nu oare persoanele interesate, cele care nu au putut fi dovedite pînă în prezent, au putut amîna pînă pe 18 mai un proces care ar fi putut

ŞT. GÂNESCU

(Continuare în pag. a II-a)

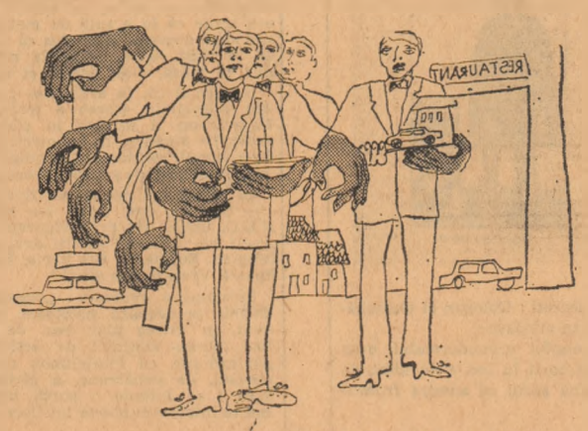

Desen de DORIN DIMITRIU

CRONICA • CRONICA • CRONICA • CRONICA • CRONICA • CRONICA •

A ŞTI SĂ AŞTEPȚI

TELE VIZIUNII

de RADU COSAȘU

Abundența unor emisiuni noi, efervescența reală a televiziunii obligă cronicarul să se supună unei legi aspre, care nu o dată îi frînează vocația sau temperamentul : să nu te grăbești — cum așa ar suna această lege nescrisă ; să nu te grăbești cu verdictele, cu adjectivele — atunci cînd oamenii din fața ta înfăptuiesc, lucrează, gîndesc sau — cel puțin — se străduiesc. Așteaptă, mai uită-te o dată, și încă o dată, nu e nimic umilitor în asta, așteaptă dar fără lene, căci cum spunea cîndva un scriitor profetic — din alianța grabei cu lenea, de acolo vin nenorocirile și durerile omului. Iată de ce n-am sărit ca ars văzînd o emisiune atît de stingace, în urmă cu două săptămîni — „Eu și micul ecran" — în care un bariton de mare talent făcea față cu greu exigențelor unui joc telegenic la fel de complicat ca aria contelui de Luna la operă. Eu susțin că ideea emisiunii e bună. Avem idei, dar nu se găsesc întotdeauna oamenii. Se cere mai multă așteptare decît adjective. E adevărat că nu-i ușor. Iată de ce nu mă voi întinde asupra primei emisiuni de la „Tele-universitate" consacrată „Istoriei civilizațiilor", temă vastă, binevenită, cu care studioul încearcă un act de ambiție salutar. Mă gîndesc că n-am văzut decît o introducere — altfel nu pot interpreta acest discurs în fraze mari și imagini frumoase dar montate reportericește și cam gongoric ocolind cu versuri argheziene analiza științifică necesară chiar într-o operă de vulgarizare a problemei. Am avut o introducere — acum așteptăm lecțiile „tele-universității" ; dacă e universitate...

Mă simt însă dator să corectez (corectarea e o fiică frumoasă a așteptării) cele scrise despre „Zig-zag". Fără să mă grăbesc, am spus de curînd că duminica după-amiaza studioul se încăpățînă să ne prezinte o emisiune-mamut, un mamut nearticulat. Duminică, „Zig-zagul" (regia : Titi Acs) a avut o înfățișare omenească, proporții umane, și chiar un surîs de om. S-a renunțat la fel de fel de nimicuri, nu s-a mai pierdut timpul cu muzica de promenadă după care se alerga prin Cișmigiu, s-au evitat și cursele de cai comentate alandala de maestrul Birlic care — luat pe nepregătite — confunda de atîtea ori „prominca" dinaintea cursei cu cursa propriu-zisă, eroare urîată comisă de un „decan" al turfului. În schimb, emisiunea s-a concentrat, „s-a strîns", fotbalul nu a mai rupt-o în două și această organizare rațională a dat o altă lumină subiectelor : o scenetă de Miroslav, într-o interpretare plină de aproposuri a lui Caragiu — superioară ca replică, umor și „vină" multor piese grele și pretențioase ale Studioului mic (Vai, „Vanina Vanini", foi seară...) ; un moment Poncu-Iași (vulgar titlu de rubrică : „Curierul inimilor" !) care într-un dialog cam fără conflict cu adolescenții a găsit cîteva accente juste de care emisiunile pentru tineret duc de obicei lipsă ; un interviu antrenant despre memorie cu Dumitru Almaș, profesor plin de viață, refuzînd sorul profesoral ; prezentatorii — Fănică Tăpălagă și Sonda Toma — în ușor progres, poate și din cauza noii concisii. (Dar la concursul de prezentatori aud că au venit mai cu seamă oameni ce se visau cratnici, nu animatori... quod erat demonstrandum). Fotbalul s-a bucurat de o repriză comentată de Eftimie Ionescu. Mărturisesc că-mi place foarte mult — și asta de la prima transmisie, de mult, de pe San Siro, un Benfica-Inter memorabil — cum „vede" și cum „citește" Eftimie Ionescu un meci. Fără grabă. Cu un aer de academician foarte simpatic. Cu cuvinte bine potrivite, neuzate, în fraze foarte gramaticale, de o anume demnitate, evitînd adică bătaia pe umăr, la cap și pe burtă cu spectatorul și jucătorul. Un om serios.

Surprinzător de bună, luni seara, noua rubrică : „Ce ați vrea să revedeți ?" S-au reluat lucruri de mare rafinament — un Averty și mai ales un film uluitor de Mc. Larren despre viața și forța cifrelor, o capodoperă a desenului animat. Au fost „numeroși telespectatori" care au cerut asemenea filme dificile, inteligente și neobișnuite ? Iată ce-mi asigură un final optimist, deși așteptarea — după cum se știe — n-ate de-a face nici cu optimismul, nici cu pesimismul.

SALONUL STUDENȚESC DE PRIMĂVARĂ

(SALA DALLES)

PLASTICA

Relativitatea, în general admisă actului critic, poate deveni atunci cînd acesta are ca obiect creația unor talente în formare, a unor viitori artiști, anihilantă, total neconcludentă. E fals a emite judecăți de valoare (fie ele oricît de prudente și de nuanțate) asupra unor lucrări în care se conturează didactic nu numai o viziune ci și gama unor posibilități tehnice, asupra unor lucrări practic fără repere în trecut, imprevizibil desfășurate în viitor, dar cert depășibile. Remarcăm de la bun început acest lucru deoarece intenția acestor rînduri nu e de a emite asemenea judecăți (în înțelegerea unora, mai exact, un pumn de epitete și comparații măgulitoare), nici de a remarca locul devenit comun că avem talente, ci de a releva, atît cît e posibil ceva din procesul de formare a unor nume poate sonore mîine, din aria lor informativă și de sincronizare a unui puls contemporan, din sistemul de lucru, de gîndire pedagogică a cadrelor lor îndrumătoare. Din aceste puncte de vedere și e o opinie cu totul personală, Salonul nu satisface deplin. Am face pentru început o remarcă de amănunt, și anume că artele decorative primează, nociv fiind nu acest fapt în sine, ci inconsistența și neconcludența celorlalte genuri (secții) artistice reprezentate. Acest Salon vădește, ca și expoziția de la sala Kalinderu, că artele decorative cunosc în institutele noastre superioare de artă o adevărată efervescență demonstrînd nu numai bun gust și educație artistică ci și muncă, stăruință, decizie și fantezie în transpunerea ideilor, o stăpînire exemplară a meșteșugului, o mare pasiune pentru forma de exprimare artistică îmbrățișată. Tapiseriile expuse, de pildă pot concura onorabil la orice Salon republican și am vrea să remarcăm aici atît eforturile profesorilor și studenților din București (Institutul „Nicolae Grigorescu") ca și a acelora din Cluj (Institutul „Ion Andreescu"). Dintre studenții clujeni o impresie deosebită ne-au lăsat **Maria Dobrogeanu**, cu o poetică, fantastă, și poate prea picturală tapiserie intitulată **Iele**, **Ana Tamas**, cu o subtilă „compoziție" de patru personaje, **Lidia Bogos**, cu o foarte modernă rezolvare plastică în **Pasăre de foc**, **Maria Senila** cu hieratica (poate puțin cam căutată) imagine istorico-folclorică (**Bocitoare**). Ceea ce am vrea să remarcăm în lucrările lor ca și în ale altora pe care nu-i putem cita numai din lipsă de spațiu e dorința de a evoca dincolo de decorativismul subînțeles al formelor și tonurilor, idei, relații conceptuale, senzații complexe care nu se opresc la o simplă încîntare a ochiului. Tapiseriile studenților bucureșteni ne-au apărut mai acuzat decorative, mai vigurooase uneori, cu preocupări variate privind structura materialelor folosite. Am remarca astfel lucrările lui **Vintilă Mihăescu**, de îndrăzneli cromatice (**Ștefan cel Mare**) și de „modelaj" (**Germinație**), pe **Maria Coja**, în special cu lucrarea **Foiolor de o** remarcabilă armonie cromatică, expresivitate a desenului și stilizare, **Șerbana Dragoiescu**, cu o imagine simbolică nu lipsită parcă de o notă de ușoară și detașată ironie (**Înțeleptul**), pe **Adriana Luca**, cu o neliniștită și densă ca substanță poetică, tapiserie, intitulată **Anotimpurile**, pe **Monica Moisescu** (**Stejarul de la Borești**), care ar putea pe linia dezvoltării unei tradiții (a broderiei feudale către care se simte atrasă) să dea mai multă atenție prețioziității materialului, a dramaturgiei pe care acesta o condiționează plastic, pe **Ariana Trimbiționi** ș.a. Tot în cadrul artelor decorative se mai cuvin remarcate plăcuțele ceramice, lucrările monumentale, moderne, tonice, inventive, create pentru vaste spații exterioare (**Cornelia Ghita** — **Bufnița**, **Rodica Mazilescu** — **Volum decorativ**, **Cristina Ionuș** — **Plastică**), ca și cele de uz cotidian (serviciile de ceai, cafea, apă, lichior, de o mare delicatețe și expresivitate, parcă mai lipsite de exhibiționism, decît în alte dăți, capabile de emoție artistică și atmosferă) semnate de **Geoaba Anca Rodica**, **Monica Damian**, **Anca Macavei**, **Ilie Beldean**, ș.a. Ceea ce am dorit și evident, lucrul îl spunem pentru a nu știu cîta oară, e ca acest gen de artă să pășească mai generos către public printr-o valorificare adecvată de către instituțiile specializate, printr-un apel masiv și sistematic la specialiști, la creatori verificați ca posibilitate artistică. Sculptura și pictura însă sînt în acest Salon neașteptat de indecise, de nesubstanțiale. La sculptură, cu excepția lui **Mihai Bucuiesi**, un talent robust, viguros, într-un sens format ca viziune (**Familie**, **Interferență**, **Mireasă** și **Potirel**) și poate a lui **Cornel Camaroski** (**Sculptură decorativă**, ambele variante în metal și lemn) și **Domokos Lehel** (numai cu **Bariesada**) se înregistrează o prea mare circumscriere decorativismului, artizanatului, care le sustrage sculpturii propriu-zise. Aici ca și la pictură nu ne alarmează soluțiile împrumutate (uneori fără ghilimelele citatului, cum procedează **Domokos Lehel** de pildă într-o prea henrimuriană Compoziție) care pot apărea firesc într-un proces de instrucție, cît mai ales o nesfîrșită și inexplicabilă oboseală, o diluare a fiorului poetic în favoarea unui tehnicism puțin afectat, o indecizie și puținătate a ideilor, a soluțiilor plastice care ne întristează, ne deconcertează. Pare o fantezie de multi obișnuită și resemnată cu hamul, cu rația. Același lucru, așa cum afirmam, e valabil și pentru pictură care din multe puncte de vedere vădește indiscutabile calități. Nu ne „speriem", repetăm, că întîlnim pe Klee, pe suprarealiști, pe „naivi" etc ci că spiritele arzende ale unor tineri par neobișnuit de mature, de blazate, de încorsetate de pe acum unor viziuni, care aduc prea puțin la suprafață ceva din arderea lor interioară. Comparați cu ei, și comparația mi-a venit de la bun început în minte, amatorii sînt din acest punct de vedere neașteptat de viguroși, de fervenți, de pasionați. Nu vrem să dăm verdicte și credem în talentul unor tineri pictori ca **Florin Vlanga**, **Zamfir Dumitrescu**, **Ion Dreptu**, **Vintilă Mihăilescu**, **Dan Rotaru**, **Victor Timofte**, **Lucian Masek** ș.a. dar prin lucrările expuse la acest Salon (și nu discutăm aci, căci nu sîntem în posesia unor asemenea amănunte, faptul că selecția a fost judicios sau nu înfăptuită, ori că ceea ce vedem caracterizează sau nu activitatea secțiilor de pictură ale institutelor) ei nu conving deplin. În locul unor filozofii prea căutate și ermetice (**Pasărea timp**, **Ținеți minte numărul**), la care ni se pare că au ajuns prea repede și prea facil am fi preferat teme simple (în care gama posibilităților tehnice se poate etala la fel de bine) mai oneste, mai sincere, care ne-ar fi pus în primul rînd în relație cu sensibilitatea și specificul de gîndire al fiecăruia. Ceea ce încearcă ei e în unele locuri „prea făcut plastic", prea lipsit de spontaneitate și vibrație omenească.

Oricum, salutăm acest **Salon studențesc de primăvară**, care deși poate incomplet, e o manifestare binevenită căreia i-am dori nu numai organizare mai amplă în viitor (mijlocitoare desigur a unei cunoașteri mai exacte și nuanțate a studenților din diferite centre universitare, ci și tradiție.

CORNEL RADU CONSTANTINESCU

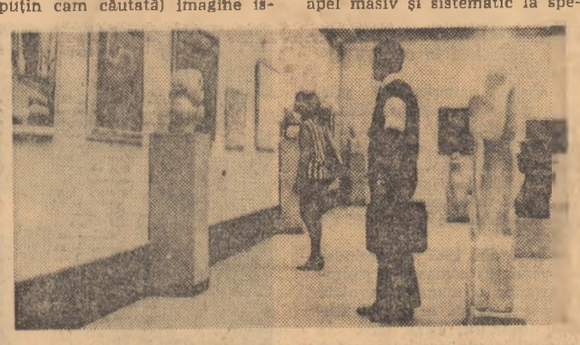

ANSAMBLUL ARTISTIC AL STUDENȚILOR TIMIȘORENI ÎN IUGOSLAVIA

„UN SPECTACOL MINUNAT"

Cu puțin în urmă, la București, după o frumoasă dispută cu solii artei studențești din celelalte centre universitare, ansamblul folcloric al studenților din Timișoara cîștigînd aprecierile unanime ale spectatorilor și juriului a ocupat locul I în cadrul Festivalului folcloric studențesc — ediția 1968. Ca urmare a acestor rezultate Consiliul U.A.S.R. a hotărît să acorde ansamblului timișorean onoarea de a reprezenta arta studențească din România la Festivalul Solidarității, 17—19 mai 1968, Skoplie — Iugoslavia. Pentru prima oară la o întîlnire internațională. Și așteptările n-au fost dezmințite. Deși a evoluat alături de cunoscute și apreciate ansambluri studențești din Bulgaria, Cehoslovacia, Ungaria, la care s-au adăugat numeroase ansambluri ale studenților iugoslavi de la Belgrad, Zagreb și Niș, din Priștina și Skoplia, ansamblul studenților timișoreni a cucerit aprecierile unanime.

*Soliștii vocali **Eugenia Herlea**, **Eugenia Olariu**, **Rodica Cojocaru**, **Mioe Mircea** și tenagolistul **Dorin Culbaru** au „electrizat" spectatorii făcîndu-i să trăiască momente de adevărată încîntare artistică. Dar, mai ales, dansatorii. Suitele de dansuri bănățene, oltenești, frumusețea costumelor noastre populare, sincronizarea perfectă a dansului cu muzica au încîntat la fiecare apariție sala. Ansamblul nostru a oferit spectatorilor o plăcută surpriză : cvartetul instrumental a interpretat cîteva melodii populare macedonene, iar dansatorii au prezentat un dans popular sîrbesc. Solii artei noastre studențești au fost în repetate rînduri rechemați la rampă. Cu voia spectatorilor, colegii din Niș au trebuit să aștepte aproape o oră pentru ca să intre în scenă.*

„Un spectacol minunat". Au fost cuvinte rostite nu numai de spectatori, ci și de specialiști, printre care și de Țvetan Nicolovski președinte al Festivalului și al Academiei populare de artă „Mircea Ațev".

...La Skoplie prietenia, colegialitatea, tinerețea și dorința studenților de a se cunoaște cît mai bine au marcat întreaga desfășurare a întîlnirii colegiale. Ansamblul centrului universitar Timișoara și-a adus din plin contribuția la reușita sa.

EUGEN MARINESCU

în cărțile munților

Foto : TRIFU DUMITRESCU

CINEMATOGRAFE

CĂDEREA IMPERIULUI ROMAN (panoramic)
rulează la **Patria** (orele 9 ; 12,45 ; 16,30 ; 20).

CE NOAPTE, BĂIEȚI ! (cinemascop)
rulează la **Republica** (orele 8,45 ; 11,15 ; 13,45 ; 16,15 ; 18,15; 21,15), București (orele 8,45 ; 11,15 ; 13,45 ; 16,15 ; 18,45 ; 21).

PASĂREA TIMPURIE
Luceafărul (orele 8,15 ; 10,45 ; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45), Capitol (orele 8,30 ; 11 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21).

ULTIMA NOAPTE A COPILĂRIEI
Central (orele 9 ; 11,15 ; 13,30; 15,45 ; 18,15 ; 20,45).

K. O.
Mosilor (orele 15,30 ; 18 ; 20,30).

OSCAR (cinemascop)
Festival (orele 8,45 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21), Feroviar (orele 8,45 ; 11 ; 13,15 ; 15,15 ; 17,45 ; 20), Excelsior (orele 9,45 ; 12 ; 14,15 ; 16,30 ; 18,45 ; 21), Modern (orele 9,30 ; 11,45; 14 ; 16,15 ; 18,30 ; 20,45).

STATORNICIA RAȚIUNII
Victoria (orele 9 ; 11,15 ; 13,30; 16 ; 18,30 ; 20,45).

RĂZBUNAREA HAIDUCILOR (cinemascop)
Lumina (orele 9,15 ; 11,30 ; 13,45; 16 ; 18,30 ; 20,45), Bucegi (orele 9,30; 11,45 ; 16 ; 18,15 ; 20,30), Melodia (orele 9; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30; 20,45).

TOM ȘI JERRY
Timpuri Noi (orele 9—21).

EU, EU, EU... ȘI CEILALȚI
Union (orele 15,30 ; 18 ; 20,30).

30 DE ANI DE VESELIE
Doina (orele 9 ; 11 ; 13,45 ; 16 ; 18,15 ; 20,30).

OBSESIA (cinemascop)
Griviția (orele 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18,15 ; 20,45), Floreasca (orele 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16; 18,15 ; 20,45), Flamura (orele 9 ; 11,15; 13,30 ; 16; 18,15 ; 20,30).

TOPKAPI
Buzești (orele 15 ; 18), Vitan (orele 15,30 ; 18 ; 20,30).

O LUME NEBUNĂ, NEBUNĂ, NEBUNĂ (cinemascop)
Dacia (orele 8—20 în continuare)

SÎNT ȘI EU NUMAI O FEMEIE
Unirea (orele 15,30 ; 18), Rahova (orele 15,30 ; 18).

ZILE DE VARĂ
Lira (orele 15,30 ; 18).

EDDIE CHAPMAN, AGENT SECRET
Drumul Sării (orele 14,30 ; 17,30 ; 20,15), Giulești (orele 10—15 ; 17,15 ; 20,30)

RĂPIREA FECIOARELOR (cinemascop)
Ferentari (orele 15,30 ; 18 ; 20,30).

PENTRU CÎȚIVA DOLARI IN PLUS
Cotroceni (orele 14,30 ; 17,30 ; 20,30).

LEUL AFRICAN
Pacea (orele 15,30 ; 18 ; 20,15).

INTOARCE-TE (cinemascop)
Crîngași (orele 15,30 ; 18 ; 20,30).

EL DORADO
Volga (orele 9 ; 15,30 ; 18,15 ; 20,45), Miorița (orele 9,30 ; 12 ; 15,30 ; 18 ; 20,30).

CAPCANA
Viitorul (orele 15,30 ; 18 ; 20,30).

O MÎNĂ SPALĂ PE ALTA...

(Urmare din pag. 1)

începe cu cel puțin un an în urmă, pentru că prejudiciul de 58 400 este înfăptuit în perioada ianuarie 1966 — 7 februarie 1967 ?!

Cum a fost posibil oare ca Grigore Dincănescu, ajutor de bucătar șef, să lucreze 11 ani în această unitate, cu toate că conducerea unității îi consemnează, în caracterizarea făcută, sancționări în repetate rînduri pentru sustragerea de preparate din bucătărie ? S-a mets, cumva, pe principiul „o mînă spală pe alta", iar acum una dintre mîini s-a ridicat, lăsînd-o pe cealaltă să se descurce cum poate ? Cert este că și în momentul de față, gestiunea secției bucătărie se ține „global valoric, plusurile realizate la unele preparate culinare putînd acoperi oricînd minusurile realizate la altele, indiferent de cauzele care le-au produs" ceea ce înseamnă că celor douăsprezece acuzați li se pot adăuga oricînd cei care le-au luat locul „pentru că de foarte puține ori au fost date plusuri, și acelea neînsemnate, în timp ce minusuri s-au dat întotdeauna. Mai edificator apare în acest haos comercial un lucru consemnat în actul de acuzare : „deoarece există prezumția faptului că nu numai ospătarii verificați au folosit asemenea procedee, s-a dispus verificarea unui număr de încă zece ospătari, ocazie cu care a fost stabilită o diferență de 2 932 lei ca fiind nedepusă, precum și un număr de 182 bonuri de marcaj lipsă, ceea ce ar însemna, după părerea noastră, cel puțin 1 000—1 500 lei". Cine sînt cei zece ospătari și ce măsuri s-au luat împotriva lor ? Nimeni nu știe nimic, iar dacă s-ar fi luat măsuri, ar fi putut să apară și ei în fața instanței la fel ca și ceilalți, a căror vinovăție dovedită în parte s-a „pierdut" pe parcurs. În răspunsurile lor, unii inculpați au încercat să escamoteze starea reală a faptelor : argumentele lor s-au dovedit însă a fi cusute cu ață albă. Astfel, ospătarul Obrejan Petre, după ce părăsește unitatea se reîntoarce acum patru ani. În depoziția sa, făcută în fața instanței, arată că n-ar fi lucrat cu cei în cauză decît o perioadă de cîteva luni, după care s-ar fi certat. Din acel moment, comenzile încep să-i fie întîrziate, iar personalul caută să-i facă cît mai multe șicane. Oare acesta să fie adevărul ? Îl contrazic niște fapte „mărunte". Ospătarul Obrejan, care primea lunar un salariu de 800 lei, și-a cumpărat recent un Moskvici 408 și are depusă la C.E.C. suma de 36 000 lei.

Procesul este în plină dezbatere : așteptăm din partea organelor judiciare aplicarea sancțiunii meritate, încît aceasta să fie un avertisment și pentru toți cei care, într-o formă sau alta, ar încerca să se înfrupte din avutul obștesc. Așteptăm, de asemenea, o analizare mai atentă a activității conducerii restaurantului căci, dacă directorul ar fi trebuit să plătească prejudiciile, cu siguranță ar fi deschis ochii mai mari și n-ar fi admis să se petreacă asemenea lucruri în cadrul întreprinderii pe care o conduce.

TELEVIZIUNE

VINERI 24 MAI 1968

10,00 — Curs de limba engleză ; 11,00 — TV pentru specialiști (medicină) ; 11,30 — Închiderea emisiunii de dimineață ; 17,30 — Pentru cei mici, „Țara mea" ; 18,00 — Drumuri și popasuri — emisiune turistică ; 18,30 — Curs de limba spaniolă ; 19,00 — „Brățara de aur" — Primii pași ai ultimei promoții ; 19,30 — Telejurnalul de seară ; 20,00 — Actualitatea agricolă ; 20,20 — Studioul muzical, Schubert — „O lume în 600 de cîntece" ; 20,40 — Dialog despre cultură ; 21,00 — Reflector ; 21,15 — Film artistic : „Paradisul pierdut"; 22,40 — Telejurnalul de noapte.

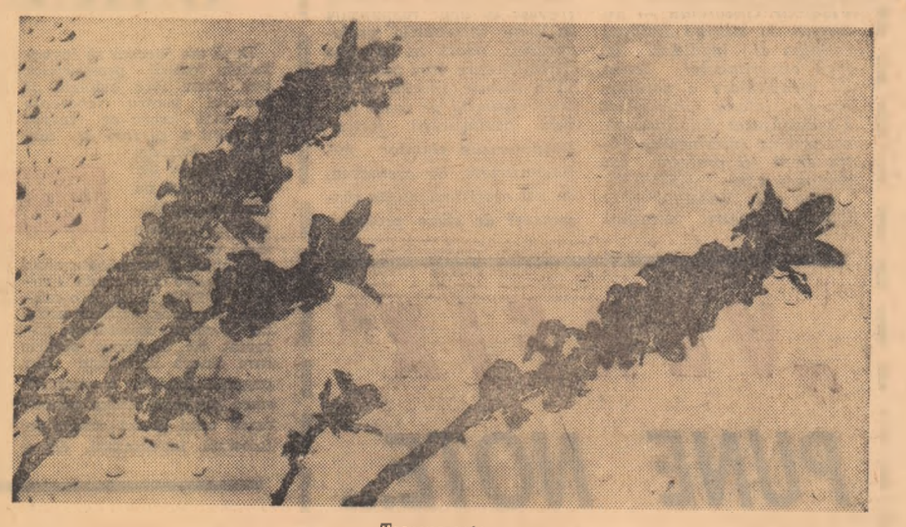

Transparențe...

MIHAI STOIAN

PANTELIMON

UN HAIDUC ÎN SECOLUL XX ?

(VERSIUNE PRESCURTATĂ)

REZUMAT

MOLDOVA. Anul 1911. Haiducul Pantelimon e urmărit de jandarmi rurali, de polițiști și agenți secreți veniți tocmai de la București. Paralel cu toți aceștia — însă evident cu alt scop — își continuă cercetările și reporterul pe care „Dimineața" l-a trimis pe urmele haiducului : N. D. Cocea. După îndelungi căutări, reporterul se apropie de ținta propusă...

— 65 —

În ziua hotărîtă a plecat din oraș, avînd grijă să lase autorităților locale să-nțeleagă că se duce într-o simplă excursie, prin pădure. Vorbise la prinz cu căpitanul de jandarmi („un om căruia îmi place să-i recunosc calitățile frumoase de amabilitate") și în tot timpul mesei nu făcuse altceva decît să se plîngă că întreaga afacere Pantelimon îl plictisește grozav, că e hotărît să-și facă datoria cît mai puțin riguros cu putință, și că-n schimb intenționează să profite de șederea lui prin părțile locului, ca să facă mai multe excursii prin împrejurimile cele mai interesante[55]).

Căpitanul Chiriac îl ascultase cu interes și plăcere pe reporter, avînd chiar amabilitatea să-i făgăduiască un bilet de liberă trecere printre jandarmi (bilet pe care N.D.C., de altfel, nu l-a văzut niciodată — n.n.). Pe semne însă că totul a fost în zadar, căci în dreptul satului Vînătorii Neamțului, Cocea i-a zărit înapoia lui la o distanță „reglementară", pe doi binecunoscuți agenți secreți : Gologan și Geambașoglu. Cu copoii pe urme, a intrat în mînăstire.

Cînd a coborît din trăsură, în dreptul arhondaricului, s-au coborît și ei ceva mai în spate, s-au oprit în loc, s-au uitat cu interes în jurul lor, silindu-se să aibă aerul că admiră frumusețile neîntrecute ale naturii.

— 66 —

Firește că primul gînd al reporterului a fost să le inspire încredere, prin atitudinea sa nepăsătoare, iar pe de altă parte să profite de primul moment favorabil ca să se sustragă atenției lor stînjenitoare. A intrat în arhondaric, s-a învîrtit prin ograda bisericii, a ascultat fără prea multă atenție destăinuirile unui călugăr care-i povestea cum comandantul jandarmilor — colonelul Berlescu — stăruise pe lîngă starețul mînăstirii să nu-l primească pe Cocea în sfîntul locaș și cum starețul — un om drept și cinstit — îl răspunsese că biserica nu poate să refuze nimănui un loc de reculegere sau un așternut, și s-a dus apoi să vadă cîțiva prieteni și să-și petreacă restul zilei departe de privirile iscoditoare ale agenților secreți. S-a dus la un prieten, dar cînd a ieșit pe poartă, și-a găsit tovarășii de drum făcînd de strajă în fața aghezmuitorului. S-a dus la unul, la altul și cînd a plecat și de la ultimul, de data asta însoțindu-se cu mai mulți, hotărîți să facă o mică excursie pînă la „Parcul cerbilor", au avut pe urmele lor pe aceiași inseparabili agenți. N-a fost chip să scape de ei un minut. Dacă făceau un pas la dreapta, era sigur că la o sută de metri îndărătul lui vor face și ei un pas spre dreapta. S-au dus să viziteze căprioarele, au venit și ei să le vadă. S-au întors la mînăstire, s-au întors și ei. S-au dus la masă, s-au așezat și ei la masa vecină.

E normal că, în asemenea condiții, o întîlnire cu Pantelimon era imposibilă. Cocea a trebuit să se resemneze și pe cînd Pantelimon îl aștepta în pădurea apropiată, el își petrecea ceasurile singure, în întunericul odăii, ascultînd pașii agenților de-a lungul cerdacului, gîndindu-se cum ar putea să scape cît mai inteligent de supravegherea Siguranței[56]).

Și reporterul profită de rivalitatea polițic-jandarmerie :

— Știu că dvs. țineți s-o luați înainte jandarmilor (îi zice N.D.C. unuia din șefii Siguranței, aflat la fața locului — n.n.). Aveți tot interesul să fiți dvs. acela care-l vor prinde pe Pantelimon. Eu, pe de altă parte, am un singur interes : să-l văd pe *bandit*. Vreți să fim aliați ?

Stratagema reușește : personajul (nenumit) admite că jandarmii procedează prostește, mărturisește chiar că el ar fi avut un întreg plan bun de pus în aplicare, dacă n-ar fi fost mereu stînjenit de activitatea zgomotoasă și inutilă a jandarmilor, că Pantelimon nu poate fi prins în imensitatea aceasta, de nepătruns, a pădurilor din județul Neamț, decît dacă i se întinde o cursă inteligentă. Și, în concluzie, primește întrutotul oferta lui Cocea.

— 67 —

Oferta sună astfel :

— Eu mă voi bucura de toleranța agenților Siguranței. Voi fi urmărit numai de ochii lumii. Agenții vor închide ochii asupra mea. În schimb voi fi dator, imediat ce voi afla locul unde se ascunde Pantelimon, să vă înștiințez personal și să vă pun pe urmele banditului.

[55]) N.D.C. „Dimineața", 17—18 aug. 1911.

[56]) Oricît s-au străduit, la vremea respectivă gazetele adverse să persifleze „spiritul polițist" al lui N. D. Cocea, care vede peste tot agenți secreți etc., piesele de dosar păstrate la Arhivele Statului, Arhiva istorică centrală, (în Dosarul nr. 6/8, Ministerul de Interne, Direcțiunea Poliției și Siguranței Generale, Secțiunea Siguranței Generale, dovedesc categoric că dreptatea era de partea lui, căci, încă din anul 1907, pe urmele sale se aflau agenții secreți). Încă la 26 ian. 1907, cu mențiunea „Confidențial", o adresă a Siguranței Generale pleca cu destinația Poliția Brăila : „Avem onoarea a vă ruga să binevoiți a dispune să ni se comunice informațiuni de stare civilă, reputațiuni, antecedente, precum și orice alte informațiuni de orice natură veți avea sau face să se înțeleagă, îndeosebi asupra ideilor ce preferă numitul Cocea Nicolae, fost magistrat, actualmente avocat în acel oraș". Și urmează un lanț întreg de note informative : „Avocatul Cocea din Brăila a sosit ieri în Capitală unde se va stabili pe strada Traian nr. 161" (6 sept, 1908 — semnează : Agent nr. 5) ; „Socialistul avocatul N. D. Cocea a venit în Brăila din ziua de 30 septembrie a.c. Domiciliază la cumnatul său, avocatul Al. Rașcanu, pe str. Vapoarelor nr. 12, ocupîndu-se cu avocatura..." (4 oct. 1908) ; „Avocatul N. Cocea se reîntoarce în Capitală, plecînd din Brăila, mîine seară la ora 11 cu trenul" (8 iunie 1910) ; „Avocatul socialist Cocea, l-am observat zilnic ducîndu-se de cîte două ori la Poșta centrală — dimineața între orele 12—1 și seara între 6—7. Numitul se duce la poștă, unde ridică corespondența ce o primește la căsuța poștală 3—61 la care este abonat și unde îi vine diferite scrisori recomandate, jurnale și altele din țară și străinătate" (25 noiemb. 1910 — semnează : Agent nr. 28) ; „Telegramă. Urgentă d-lui Director al Siguranței generale — Ministerul de Interne — București. Astă seară cu trenul de 11,28 sindicalistul Cocea pleacă spre București" (14 martie 1911 — semnează Poliția H. Antinescu) ; „N. D. Cocea, avocat, se află în București, aceasta pînă la ora 4 p.m., de la care oră nu știu ce se mai poate întîmpla" (16 martie 1911 — semnează : Agent 109"). Ceea ce merită să fie reținut în mod deosebit e apostila de pe această ultimă notă informativă citată (din 16 martie 1911) : „SE VA CONTINUA SUPRAVEGHEREA" (semnat : indescifrabil).

(Continuare în numărul de MARȚI)

— 68 —

SOLEMNITATEA ÎNMÎNĂRII UNOR ÎNALTE DISTINCŢII

Joi dimineaţa, la Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România a avut loc solemnitatea înmînării unor înalte distincţii.

Au luat parte tovarăşii Emil Bodnaraş, Ştefan Voitec, Constanţa Crăciun, Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Mia Groza, vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale, Suzana Gâdea, preşedinta Consiliului Naţional al Femeilor, acad. Miron Nicolescu, preşedintele Academiei, Nestor Ignat, preşedintele Uniunii Ziariştilor, acad. Costin Neniţescu şi Marin Bîrjeţea, vicepreşedinte al Consiliului Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport.

Pentru îndelungată şi rodnică activitate didactică şi ştiinţifică, cu prilejul împlinirii vîrstei de 70 de ani, tovarăşului Tudor D. Ionescu, membru corespondent al Academiei, directorul Institutului de cercetări alimentare, i-a fost conferit Ordinul „Meritul Ştiinţific" clasa I.

Pentru merite deosebite şi activitate îndelungată în domeniul presei, cu prilejul împlinirii vîrstei de 70 de ani, a fost conferit Ordinul „Meritul Cultural" clasa a II-a ziaristului F. Brunea-Fox.

Pentru merite deosebite în activitatea de organizare şi răspîndire a şahului, a fost conferit Ordinul „Meritul Sportiv" clasa a II-a tovarăşului Ion H. Gudju, profesor consultant la Institutul de medicină şi farmacie din Bucureşti.

Au fost conferite ordine şi medalii ale Republicii Socialiste România unor lucrători ai revistelor „Probleme economice", „Femeia", „Săteanca" şi „Dolgozó Nő", pentru merite deosebite în muncă, cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la apariţia acestor reviste.

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al tovarăşului Nicolae Ceauşescu personal, tovarăşul Emil Bodnaraş a adresat calde felicitări celor distinşi.

Tovarăşii Maria Ciocan, redactor şef al revistei „Săteanca" şi Ioan Predoi, secretar general de redacţie al revistei „Probleme economice", în numele celor decoraţi au mulţumit pentru înaltele distincţii acordate.

INFORMAŢII

● La invitaţia Institutului român pentru relaţiile culturale cu străinătatea, joi a sosit în Capitală o delegaţie a Partidului Laburist din Marea Britanie condusă de Jennie Lee preşedinta Partidului Laburist, ministru de stat la Departamentul pentru Educaţie şi Ştiinţă, membră în Parlament.

● Joi dimineaţă, a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Chile, acad. Ştefan Bălan, ministrul învăţămîntului, care va face o vizită de documentare în această ţară. În continuare, ministrul român va efectua o vizită similară în Uruguay.

● Acad. Cristofor Simionescu, rectorul Institutului politehnic din Iaşi, a plecat joi dimineaţă în Franţa pentru a participa la lucrările Congresului internaţional de chimie industrială, care se vor desfăşura la Paris între 24 şi 31 mai. Congresul este consacrat aniversării a 50 de ani de la înfiinţarea Societăţii internaţionale de chimie industrială, cu sediul în capitala Franţei.

(Agerpres)

PLENARA Consiliului U. A. S. R.

În ziua de 23 mai a.c. a avut loc Plenara Consiliului Uniunii Asociaţiilor Studenţilor din Republica Socialistă România.

La lucrările plenarei au participat tovarăşii Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ion Iliescu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministru pentru problemele tineretului.

Au mai participat ca invitaţi activişti de partid, reprezentanţi ai Ministerului Învăţămîntului, cadre ale organizaţiilor U.T.C. şi ale Asociaţiilor Studenţilor, redactori ai presei de tineret şi studenţi.

Pe baza informării prezentate de tovarăşul Mircea Angelescu, preşedintele Consiliului U.A.S.R., plenara a dezbătut modul în care se aplică măsurile decurgînd din Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 29 noiembrie — 1 decembrie 1967 şi sarcinile ce revin U.A.S.R. din Directivele C.C. al P.C.R. privind dezvoltarea învăţămîntului în Republica Socialistă România.

Plenara a adoptat măsuri privind organizarea vacanţei de vară a studenţilor.

VIZITELE DELEGAŢIEI PARTIDULUI PROGRESIST AL OAMENILOR MUNCII DIN CIPRU (AKEL)

În cursul zilei de joi, delegaţia Partidului Progresist al oamenilor muncii din Cipru (A.K.E.L.), formată din tovarăşii Andreas Fantis, secretar general adjunct, director al ziarului „Haravghi", conducătorul delegaţiei, Kyriakos Hristu, membru al Biroului Politic şi Grigorios Spiru, membru al Comitetului Central, a făcut o vizită la întreprinderea agricolă de stat „30 Decembrie". Delegaţia a fost însoţită de tovarăşul Gheorghe Marinescu, membru al Biroului Comitetului judeţean Ilfov al P.C.R.

În aceeaşi zi, oaspeţii au vizitat cartiere noi de locuinţe din Bucureşti şi Muzeul de istorie a partidului comunist, a mişcării revoluţionare şi democratice din România.

PRIMIRE LA MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Joi, 23 mai, George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, a primit în audienţă pe Oddur Gudjonsson, în legătură cu apropiata depunere a scrisorilor sale de acreditare în calitate de ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Islandei în Republica Socialistă România.

(Agerpres)

SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ●

CROSUL TINERETULUI

DUMINICĂ, FINALA!

Mai sînt 48 de ore. Doar 48 de ore pînă la marea finală. Vor trece şi ele, ca clipele de repede.

În momentul cînd apar aceste rînduri, cei 500 de urmaşi ai lui Zatopek, Kuţ, Dinu Cristea, Constantin Grecescu, se află, fie în drum spre Bucureşti, cei din punctele mai depărtate ale ţării, fie în febra marilor pregătiri. Interesul pentru faza finală a competiţiei e neaşteptat de mare. Înainte cu mai multe zile s-au primit scrisori în care se puneau asemenea întrebări: „cum să ne pregătim, cum să ne antrenăm ca să ne prezentăm într-o formă bună care să ne ajute să luăm titlul, că vrem neapărat?" La urechi ne-au sosit veşti că în unele judeţe antrenamentele crosiştilor, s-au desfăşurat sub supravegherea unor specialişti în materie. Profesori în vîrstă, care au asistat la întrecerile etapelor judeţene sau pe municipii — Arad, Cluj, Galaţi, Ilfov etc — alţi iubitori ai sportului, au declarat că din anii de început, 1947—1948, n-au mai asistat la o competiţie de masă aşa de reuşită, care să adune la start mii şi mii de tineri, cum este această nouă ediţie a Crosului tineretului, organizată de Uniunea Tineretului Comunist.

1.200.000 de tineri şi tinere înregistraţi în prima etapă, 15.000 în faza judeţeană, iată un bilanţ

● 500 de tineri şi tinere în luptă pentru obţinerea locului I pe ţară.

● Locul disputei: împrejurimile Pavilionului Expoziţiei Naţionale

● Pentru primii 10 cîştigători, din fiecare categorie, premii în obiecte, echipament şi materiale sportive

● Demonstraţii de aeromodelism, box, haltere, lupte, judo, gimnastică artistică şi acrobatică, scrimă vor completa programul sportiv al zilei; orchestre şi solişti de muzică uşoară şi populară (Margareta Pîslaru, Anca Agemolu, George Bunea, Luigi Ionescu, Gabriela Teodorescu, umorişti (Nicu Constantin şi Alexandru Lulescu) etc vor întregi această amplă manifestare a tineretii

care nu poate decît să ne bucure. Îndîrjitele întreceri, dificultăţile traseelor, resursele de energie au decantat ceea ce e mai valoros şi cu aptitudini pentru acest sport al voinţei, curajului, îndemînării, forţei fizice — care este crosul — 500 de tineri entuziaşti, înimoşi

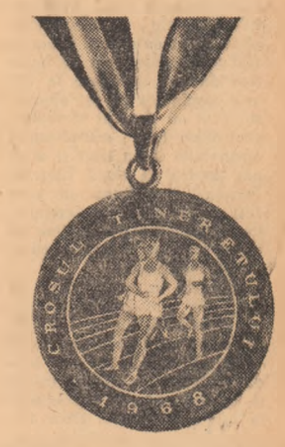

care duminică, pe traseul din preajma Pavilionului Expoziţiei Naţionale, de lîngă Casa Scînteii, vor da ultimul asalt spre cucerirea medaliilor de aur, de argint sau de bronz, a gloriei într-o remarcabilă competiţie sportivă. Cîştigarea unuia din cele 3 locuri care-i vor urca pe temerarii crosişti pe podiumul de pe care vor privi mulţimea adunată spre a le cinsti victoriile, chiar şi a unuia din cele 10 locuri, vor constitui excelente certificate pentru admiterea pe traseul unor viitoare performanţe sportive.

Totul, interesul, atmosfera febrilă în aşteptarea actului final, emoţiile dinaintea startului, promit o mare finală, care va întruni atributele consemnării ei în istoria activităţii sportive a tineretului, ne sugerează caracteristici atît de fireşti competiţiilor de mare anvergură.

C. VASILE

PRONOSTICUL NOSTRU

F. C. Argeş—Petrolul	1
„U" Craiova—U. T. Arad	2
Farul—Progresul	X
Steagul Roşu—Rapid	1
Jiul—Dinamo Bacău	1
Poiana—Portul Constanţa	1
Chimia Sv.—Polit. Buc.	X
Ceahlăul—Metalul Buc.	1
Chimia Rm. V.—Polit. Gal.	1
A. S. Cugir—Crişul	1
Polit. Tim.—Minerul B. M.	1
Olimpia—C.F.R. Arad	1
Gaz Metan—C.F.R. Tim.	1

INSTITUTUL DE METROLOGIE DIN BUCUREŞTI

str. Ştirbei Vodă 174, sectorul VII scoate la

CONCURS

pe data de 30 mai 1968 următoarele posturi:

— cercetător ştiinţific principal — laboratorul de etaloane frecvenţe înalte;

— cercetător ştiinţific principal — laboratorul automatizării

— cercetător ştiinţific — laboratorul lungimi

— cercetători — laboratorul presiuni debite

— cercetător ştiinţific principal — laboratorul analize fizico-chimice

— şef secţie prototipuri (specialitatea inginer electromecanic)

Se recomandă consultarea Buletinului Oficial br. 69 din 22 aprilie 1968, partea a III-a pentru relaţiile legate de condiţiile de participare la concurs.

Informaţii suplimentare se pot obţine zilnic între orele 6,30 şi 15,30 la sediul institutului sau la telefon 14.53.46.

MĂRUL DISCORDIEI

Pe raza comunei Bucecea se află cunoscuta fabrică de zahăr „Siretul". Cu ani în urmă, odată cu întreprinderea, aici s-a ridicat un impunător club muncitoresc care dispune în prezent de bibliotecă, cinematograf, sală de lectură etc. Cei mai mulţi dintre săteni, tineri îndeosebi, s-au bucurat atunci la gîndul că vor avea unde să-şi petreacă şi ei serile ori zilele libere. La început totul a mers bine. Se organizau activităţi ce erau destinate atît muncitorilor cît şi celor din comună, clubul servind în aceeaşi măsură şi ca local al căminului cultural. Ba mai mult, se reuşise să se cristalizeze cu forţe reunite cîteva formaţii artistice care puteau asigura un program interesant şi divers.

Şi iată că la un moment dat, coexistenţa dintre cele două instituţii a început să se clatine. Comitetul sindical al fabricii n-a mai vrut să fie generos, şi punînd piciorul în prag le-a zis celor din comună: „În definitiv, clubul e-al nostru. Aşa că mai lăsaţi-ne în pace!" De aici, treptat, s-a ajuns la fricţiuni şi neînţelegeri ce durează pînă azi.

Drept urmare, corul şi brigada artistică, remarcate cîndva cu prilejul unor confruntări scenice pentru amatori, s-au dezmembrat. Conducerile celor două instituţii culturale şi-au înfiripat, separat, formaţii proprii cu care încearcă să facă faţă şi să-şi justifice existenţa.

De unde pornesc disensiunile? Să ascultăm ce ne spune bibliotecara Alupoaie Natalia:

— Cînd am venit aici, cu opt ani în urmă, eu n-am ştiut decît un singur lucru: clubul este al fabricii. S-a convenit apoi ca şi căminul să desfăşoare aici activităţi. Noi ne făceam un plan, ei un plan, noi organizam jocuri de şah, ei conferinţe sau altceva. Se iscau discuţii. În ultimul timp ne alcătuim programul de colaborare. Dar tovarăşii din comitetul sindical nu-s mulţumiţi că lucrăm cu căminul deşi, cred, n-avem nimic de pierdut din conlucrarea aceasta. Responsabilul cultural Mihai Eusinger îmi zice mereu că ce, ne conduce căminul?

Nu l-am găsit pe responsabilul cultural, în schimb, iată ce ne-a declarat preşedintele comitetului sindical, Lăzăreanu Radu.

— Tot ce se face la club ne aparţine. Comuna nu beneficiază de cămin cultural. În fostul local al căminului funcţionează şcoala generală. Nenorocirea care-i? Că acest fost local e folosit pentru baluri şi nunţi. De ce nu-l utilizează şi pentru alte activităţi? În al doilea rînd pe teritoriul comunei sînt vreo cinci televizoare cumpărate din fondurile căminului. Dar oamenii nu se duc acolo ci vin la club. Se înghesuie, se face mizerie. Şi consiliul popular nu vrea să contribuie cu nimic la întreţinerea curăţeniei.

Pînă cînd forurile competente vor aplana conflictul iscat între cămin cultural şi clubul sindical din Bucecea, tinerii ce fac?

Afirmaţiile, se poate uşor observa, sînt răutăcioase. După cum ne-a precizat directorul căminului cultural, Ioan Sposib, fostul local, devenit şcoală, nu poate fi folosit pentru activităţi distractive. S-ar aduce prejudicii desfăşurării normale a procesului de învăţămînt. „Nu-i vorba de nici un fel de bal. În mod excepţional, pentru tinerii cooperatori care activează în formaţiile artistice am organizat în două, trei seri, cîteva ore de dans, dar pe hol, nu în sălile de clasă. Asta pentru că n-am avut unde în altă parte. Cît despre televizoare, unul se află la sectorul zootehnic şi unul în satul Călineşti, aparţinător comunei. Celelalte trei nu ştiu de unde le-a scos tovarăşul Lăzăreanu".

Regretabil e faptul că din această interminabilă dispută cei dezavantajaţi sînt tinerii. S-au organizat, nu se poate nega, cîteva aşa-zise joi ale tineretului. Dar cum? Se confecţionează un material, se opreşte dansul, cineva îl citeşte şi pe urmă dansul continuă. Cîţi tineri iau parte la asemenea „joi"? Vreo patruzeci, spune preşedintele sindicatului. Dar mai toţi sînt de la fabrică.

— Cînd cei de la fabrică se-nfurie, spunea preşedintele consiliului popular comunal, Gheorghe Buliga, nu-i mai lasă pe ceilalţi. Căminul cultural nu dispune acolo decît de o încăpere de doi pe doi, pentru director. Dar, ce să mai lungim vorba. Ei vor să ne scoată şi să rămînă singuri cu clubul. Asta-i!

Profitînd de discordia ce există între cele două forţe ce-şi dispută localul clubului, comitetul comunal U.T.C. s-a retras în anonimat. Nimeni, dintre cei cu care am discutat, nu-şi aminteşte de vreo acţiune organizată de comitetul U.T.C., în afara unei serbări cimpeneşti ce a avut loc, însă, în toamna trecută. Secretara comitetului comunal U.T.C. Eugenia Fetcu, absentă la tot ce se petrece în jurul ei, n-a avut de spus decît că „Cei din comitet nu mă ajută. Eu nu am ce face singură. Comitetul s-a descompletat. Şi pe urmă, nici n-avem unde organiza activităţi distractive".

— Să zicem că la club nu se poate, dar nici în aer liber? Sîntem în plină lună mai...

— Deocamdată, pentru luna mai nu ne-am propus nimic.

De altfel, activiştii Comitetului judeţean Botoşani al U.T.C., care au trecut prin comună şi-au văzut fiecare de „felia" lui: de cotizaţii, de planuri de muncă de confirmări. Dar nici unul nu s-a oprit pentru o perioadă mai lungă de timp pentru a încerca să abordeze probleme mult mai profunde, mai apropiate de cerinţele şi frămîntările tinerilor de aici.

Cum poate fi totuşi înlăturată discordia ce macină viaţa culturală a comunei Bucecea?

Cu cîteva luni în urmă, organele locale din Bucecea au trimis organelor judeţene cîteva propuneri menite să ducă la soluţionarea situaţiei existente. Iată-le:

„Pentru lichidarea neînţelegerilor dintre căminul cultural şi comitetul sindical al fabricii de zahăr propunem ca actualul club muncitoresc să fie transformat într-o Casă de cultură şi să fie coordonat de către consiliul popular comunal;

Întrucît la nivel de comună sînt două biblioteci (una comunală şi una a comitetului sindical al fabricii de zahăr) propunem unificarea lor într-o singură bibliotecă cu cadre competente şi un local corespunzător".

Dar nici pînă în prezent, forurile competente n-au dat vreun răspuns. Este de datoria lor să-l dea şi într-un timp cît mai scurt.

O soluţie trebuie găsită!

ION BELDEANU

Frumoasă-i tinereţea! *Foto: EMIL COJOCARU*

CONTINUĂRI ● CONTINUĂRI

MOMENT IMPORTANT

ponderei forţelor politice româneşti care luptau pentru un asemenea ideal. Activitatea culturală intensă şi legăturile pe acest plan între românii de pe ambele versante ale Carpaţilor în anii anteriori revoluţiei au constituit o altă modalitate de luptă în vederea realizării unităţii politice. Reviste ca „Dacia literară" sau „Magazin istoric pentru Dacia" trebuie privite nu numai prin prisma activităţii de dezvoltare a culturii şi conştiinţei naţionale, ci şi prin rolul lor politic pentru înfăptuirea unităţii naţionale.

În ciuda acestui puternic curent de opinie în favoarea unităţii naţionale, manifestat în toate provinciile locuite de români, din motive tactice şi datorită condiţiilor externe nefavorabile, fruntaşii români n-au înscris în programele revoluţionare realizarea statului naţional unitar. Dar solidaritatea şi cooperarea în cadrul unor acţiuni au reprezentat una din trăsăturile distinctive ale revoluţiei de la 1848 din cele trei ţări române. Este semnificativă, în această ordine de idei, participarea unor fruntaşi români la evenimente din altă provincie decît din cea natală, fapt care, prin sine însuşi, exprimă conştiinţa intereselor generale de care erau animaţi cei mai luminaţi fii ai poporului român.

Unitatea naţională a constituit o revendicare pentru înfăptuirea căreia masele populare au luptat în chip nemijlocit. Cei peste patruzeci de mii de ţărani români aflaţi la Blaj la 3—5 mai 1848 şi-au exprimat dorinţa de întemeiere a unui stat unitar românesc. „Vrem să ne unim cu ţara", spuneau ei. Trebuie, de asemenea, relevată voinţa românilor din Moldova de unitate politică, exprimată de delegaţia de deputaţi trimisă la Bucureşti în vara anului 1848.

Folosindu-se de starea de spirit a maselor, favorabilă acţiunii de constituire a statului naţional, o serie de fruntaşi români iniţiază o largă mişcare politică de unitate naţională. Aflat în Transilvania şi sub impresia evenimentelor revoluţionare din această provincie, poetul Vasile Alecsandri scria şi publica în „Foaie pentru minte, inimă şi literatură" două poezii: „Către români" şi „Hora Ardealului", prin care poporul român din toate provinciile era îndemnat să-şi strîngă rîndurile şi să constituie un corp unitar. Constantin Roman, unul dintre revoluţionarii români din Transilvania, într-o scrisoare din Sibiu, din 26 iunie 1848, cerea lui A. G. Golescu — Negru ca guvernul revoluţionar de la Bucureşti să acţioneze cu mai mult curaj în vederea înfăptuirii statului naţional unitar. El socotea că „formarea Daciei", prin unirea celor trei ţări române, trebuie să devină scopul imediat al luptei revoluţionare. Tot la 26 iunie 1848, ziarul „Pruncul român", care se edita la Bucureşti de către C. A. Rosetti, lansa o chemare către românii din Moldova, îndemnîndu-i să înlăture barierele provinciale şi „să formeze „o singură naţie, o singură Românie". „Poporul suveran", un alt ziar revoluţionar, aflat sub redacţia lui N. Bălcescu, cerea, de asemenea, în chip insistent, într-un articol din 14 iulie 1848, concretizarea planului de unitate naţională.

Sub influenţa evenimentelor din Ţara Românească şi din Transilvania, unii dintre revoluţionarii moldoveni dau un contur programatic manifestărilor în favoarea unităţii naţionale. Astfel, în „Prinţipiile noastre pentru reformarea patriei" — program întocmit la Braşov la 12 / 24 mai 1848 — un grup de revoluţionari moldoveni considerau ca absolut necesară constituirea statului naţional românesc. Grupul de revoluţionari moldoveni, aflaţi în Bucovina, înseriau, prin pana lui M. Kogălniceanu, în „Dorinţele partidei naţionale în Moldova" unirea Principatelor române, act politic socotit fundamental pentru progresul social-economic şi naţional al poporului român.

Intervenţia oştilor Porţii otomane şi Rusiei ţariste în ţările române punea capăt revoluţiei şi, implicit, acţiunii în vederea constituirii statului naţional. Înăbuşirea revoluţiei n-a însemnat, însă, anularea acestui ideal pentru care au luptat şi s-au sacrificat numeroase generaţii ale poporului român de-a lungul istoriei sale zbuciumate. Lupta pentru întemeierea statului naţional este purtată de fruntaşii revoluţiei în emigraţie, iar în condiţiile războiului Crimeii (1853-1856) în Principatele române se desfăşoară o adevărată acţiune de eliberare naţională, care culminează cu evenimentele legate de unirea Moldovei cu Ţara Românească, la 24 ianuarie 1859. Revoluţia de la 1848 apare, astfel, ca un moment important al luptei poporului român pentru unitate naţională.

BARIERE SUBIECTIVE

tul şi cu totul necorespunzătoare (luînd în consideraţie doar luna aprilie, ritmicitatea producţiei se prezintă astfel: decada I — 14 la sută; II — 30 la sută; III — 56 la sută.

Mai au valoare, în acest caz, *justificările* aşa-zis „obiective" ale conducerii uzinei? Evident, nu. Şi, ceea ce ni se pare cu totul anormal, este faptul că toate acestea s-au întîmplat sub ochii forului tutelar, ai Direcţiei generale de resort din Ministerul industriei chimice. (!?)...

La *întreprinderea de produse din ceramică fină pentru construcţii*, coeficientul de utilizare a fondului de timp se ridică *de abia la 90,2 la sută.*

Folosirea incompletă a timpului de lucru a determinat realizarea planului fizic de producţie la *obiecte sanitare* în proporţie de numai 91,2 la sută.

— Nerealizarea planului de producţie, ne spune contabilul şef al întreprinderii, tovarăşul Gheorghe Simion, este cauza principală a nerealizării celuilalt indicator — producţia marfă vîndută şi încasată (pe primele patru luni ale anului n.a.)

Noi, însă, ne-am ocupat şi cu alt prilej de anomaliile existente în activitatea acestei întreprinderi.

S-au schimbat cu ceva condiţiile de lucru de atunci? *Cu nimic!*; în secţia *plăcuţe ceramice a rămas acelaşi praf, aceleaşi găuri în planşeu — semn al experimentărilor „sistemelor" de ventilaţie eşuate, aceleaşi hidrocloane în stare de nefuncţionare.*

Directorul întreprinderii, inginerul *Domiţian Ionescu*, ne spunea că *„se aşteaptă proiectantul (Institutul de proiectări pentru industria materialelor de construcţii) pentru racordarea hidrocloanelor"*. Ce a întreprins proiectantul pînă în prezent? Proiectantul se face că n-aude, iar Ministerul Industriei Construcţiilor, pe semne, se mulţumeşte cu o atare stare de fapt!

Am discutat din nou cu inginerul şef al întreprinderii, tovarăşul Arsen Santighian, care ne-a spus:

— Nu s-a stabilit care variantă să fie aleasă...

Este necesar să mai întrebăm, încă o dată, cînd se vor hotărî factorii mai sus amintiţi să pună capăt definitiv şi imediat anomaliilor existente în activitatea economică a întreprinderii?

★

Radiografia efectuată în perimetrul indicatorului *„producţia marfă vîndută şi încasată"* arată în mod evident că nu există întotdeauna o preocupare suficientă din partea întreprinderilor şi a ministerelor de resort (în cazul de faţă Ministerul Industriei Construcţiilor şi Ministerul Industriei Chimice), în asigurarea unui mecanism perfect în relaţiile furnizor-beneficiar; că nu există măsuri hotărîte, corespunzător cerinţelor impuse de desfăşurarea ritmică, în condiţii optime, a întregii fabricaţii.

Deficienţele existente în asigurarea cu materii şi materiale a întreprinderii sînt dublate şi de lucruri nepuse la punct de către conducerile întreprinderilor în direcţia organizării raţionale a procesului de producţie, a folosirii eficiente a fondului de timp, precum şi în crearea de condiţii optime de lucru la fiecare loc de muncă.

Analiza cauzelor care determină neîndeplinirea acestui indicator — noi ne-am oprit numai asupra unora dintre ele — dovedeşte cu prisosinţă necesitatea intervenţiei operative a ministerelor economice, pentru a asigura cadrul corespunzător desfăşurării normale, eficiente a activităţii productive în unităţile subordonate.

„VERFIX"

montaţi pe un panou de semnalizare aflat la catedră.

Răspunsul simultan al elevilor la întrebarea pusă de profesor se face prin apăsarea pe unul sau mai multe butoane de la contactor. La apăsarea pe un buton, se închide circuitul cu acelaşi număr de pe panoul de semnalizare, indicînd astfel răspunsul dat. Astfel profesorul observă, cu multă uşurinţă, atît răspunsurile bune cît şi pe cele greşite, şi identifică imediat cine le-a dat.

Cu elevi de la mai multe şcoli generale şi Grupul şcolar UCECOM, pînă în prezent, instalaţia a fost folosită în cadrul unor lecţii de gramatică, matematică, tehnologia meseriei, desen de specialitate, organizarea şi planificarea producţiei, electrotehnică, bazele radiotehnicii, la disciplina „depanarea televizoarelor". Precizăm că ea a fost concepută numai pentru întrebări ale căror răspunsuri pot fi formulate cifric.

„Date fiind avantajele pe care le prezintă, interesul larg pe care l-a suscitat în rîndul cadrelor didactice — ne-a declarat conf. dr. George Văideanu, directorul Institutului de ştiinţe pedagogice — consider că, aducîndu-i-se unele perfecţionări, această instalaţie ar trebui construită într-un număr de cel puţin 50 de exemplare — într-o primă etapă — cu ea putîndu-se efectua şi preţioase studii pedagogice asupra frecvenţei unor erori de învăţare la diferite discipline, gradul de dificultate al însuşirii unor cunoştinţe. Desigur, pe baza lor, vor putea fi formulate şi concluzii utile perfecţionării manualelor, metodicilor şi programelor".

GARANTAREA GARANŢIILOR

produs devenit proprietatea sa personală va fi urgent şi — pentru un îndelungat timp — excelent reparat iar producătorul îi va cere cuvenitele scuze. Dacă surpriza la acelaşi obiect se multiplică devenind o practică „comercială" atunci cuvîntul care exercită o mare atracţie la desfacerea sa este compromis iar produsul riscă să fie soldat.

Ne-am permis această cam lungă disociere a noţiunii garanţiei... garantate prin reclama comercială sau prospectele care însoţesc produsele industriale destinate unei îndelungi folosiri casnice deoarece, aşa cum aflăm şi din numeroasele scrisori sosite la redacţie, producătorul (producătorii) au transformat surprizele neplăcute pe care le fac beneficiarilor obiectele purtînd marca unei fabrici într-un sistem ciudat de a face comerţ. Să exemplificăm. Mai de mult a apărut pe piaţă seria-ntîi a televizorului **Dacia**. În termenul său de garanţie (de 6 luni) a devenit o practică curentă înlocuirea siguranţelor sau alte reparaţii (cam aceleaşi) la diferitele sale articulaţii electronice şi mecanice. Ce ar fi trebuit să urmeze? Intrînd în posesia buletinelor de garanţie în care sînt inserate intervenţiile pe care le-a suferit fiecare aparat, beneficiarul (uzinele **Electronica**), ca un producător care ţine la firma sa, ar fi trebuit să ia măsurile tehnice cuvenite şi să ceară scuzele datorate beneficiarilor săi. Ce a urmat? A apărut seria a II-a şi cumpărătorii se plîng de calitatea inacceptabilă a aceloraşi siguranţe şi a aceloraşi articulaţii. Cineva ne spune îndignat că de patru luni de cînd e în posesia unui asemenea televizor a solicitat de 6 (şase) ori cooperativa la care este acreditat televizorul în scurta sa perioadă de garanţie. Oamenii vin, repară, şi refac acelaşi drum după scurtă vreme pentru acelaşi lucru. Acelaşi cetăţean pe bună dreptate nemulţumit se gîndeşte cu neliniste că la ieşirea din garanţie (şi nu mai e mult timp) va deveni prin cooperativele de reparaţii tele, victima televizorului său de o calitate, cum se dovedeşte practic, negaruntată. Ce ar fi de făcut? Se pare că practic ar trebui să fim deplasaţi (deşi personal nu cred) dacă am pretinde ca la prima defecţiune aparatul să fie urgent schimbat, plus scuzele prezentate în scris celui care a creditat firma cu o sumă de loc neglijabilă de bani. Ar trebui să se instituie cel puţin un barem minim de reparaţii (de exemplu trei) de la care bunul aflat în acest termen să poată fi schimbat. Altfel... Ce va urma? Va apare (dacă nu cumva a şi apărut) seria a III-a a televizorului Dacia la care cumpărătorii se vor plînge de calitatea inadmisibilă a etc., etc. **De aceea invităm insistent conducerea uzinei „Electronica" să ne răspundă fără echivoc dacă nu cumva în cazul uzinei pe care o conduce, termenul de garanţie nu s-a transformat cu timpul într-o practică de remediere, a erorilor de fabricaţie nedescoperite de controlul de calitate iar durerea de cap a acestora fiind lăsată din luna a şaptea pe seama cumpărătorului.** Căci, vezi doamne, cumpărătorul plăteşte şi tot el păgubeşte!

de peste hotare

Verdictul urnelor

La Palazzo del Viminale calculatoarele electronice și-au făcut datoria și acum se odihnesc. Milicanele de buletine de vot introduse în urnele răspîndite pe tot cuprinsul țării au devenit simboluri cifrice pe care complicatele mecanisme le-au triat și adunat pentru ca după fulgerătoarele operațiuni de care sînt capabile aceste „creiere" de o uluitoare perfecțiune să aflăm rezultatele agitatei competiții electorale.

Ziariștii, extenuați după alergătura nesfîrșită a ultimelor săptămîni, au părăsit sala de la parterul palatului ministerial, iar ziarele au ieșit din rotative cu titluri uriașe și cu comentariile obișnuite în asemenea ocazii. Doar afișele electorale au rămas agățate de ziduri ca niște relicve inutile. După ce urnele și-au dezvăluit tainele, textele tipărite în toiul bătăliei pentru voturi dobîndesc o savoare neașteptată. Numele domnului Turchi, politician al nostalgiilor fasciste, se afla pe toate trotuarele: imprimatele sale erau cele mai numeroase. Îți aduci aminte de avalanșa manifestelor „Mișcării Sociale Italiene", partid de esență fascistă, care, literalmente, te întîmpinau la fiecare pas și, în ceasurile postelectorale, constați că enorma cantitate de maculatură răspîndită din mașini și avioane nu i-a scutit pe moștenitorii mussolinismului de o pierdere de voturi (destul de importantă pentru o grupare cu care, în general, alegătorii nu dau dovadă de generozitate).

După epuizanta bătălie care a dominat viața politică italiană a sosit momentul bilanțurilor. „Nu trebuie să ne așteptăm la schimbări senzaționale — îmi pronostica un coleg din Roma. Cred că opoziția de stînga va înregistra cîștiguri. În schimb, socialiștii vor pierde...". Profețiile, mai ales în domeniul electoral, sînt tentat să le înregistrez cu circumspecție. De astă dată, însă, proaspăta cunoștință nu a greșit. Din examenul datelor furnizate de autorități, reiese progresul Partidului Comunist Italian și al P.S.I.U.P., precum și stabilitatea democrat-creștinilor. „Marele înfrînt" este partidul născut din contopirea socialiștilor lui Nenni cu social-democrații.

Comuniștii au obținut în alegerile pentru Camera Deputaților 26,9 la sută din voturi (25,31 în 1963), iar pentru Senat 30 la sută împreună cu P.S.I.U.P. (în 1963 — P.C.I. a obținut 25,5 la sută, P.S.I.U.P. fiind înființat mai tîrziu). P.S.I.U.P. a recoltat 4,5 la sută din voturile exprimate în alegerile pentru Camera Deputaților. Deci, o primă constatare este aceea că forțele de stînga și mai ales comuniștii și-au consolidat pozițiile parlamentare. FRANCE PRESSE scrie că „adevărații cîștigători ai alegerilor din 19 mai pentru senat sînt comuniștii și socialiștii proletari". Liderul unei minuscule grupări guvernamentale se arată neliniștit de ceea ce el califică „semnele unei radicalizări politice îngrijorătoare", pe care o plasează în contextul unor probleme sociale explozive. Iar din Washington, ASSOCIATED PRESS transmite că „unele oficialități au recunoscut că impresionantele cîștiguri ale comuniștilor au fost o surpriză puțin plăcută". Nu-i greu de înțeles...

Progresele obținute de comuniști — arăta Luigi Longo — exprimă „dorința italienilor ca lucrurile să se schimbe", faptul că „un număr din ce în ce mai mare de cetățeni din toate păturile văd posibilitatea acestor schimbări printr-o efectivă deplasare spre stînga". Iar Tullio Vecchietti, secretarul general al P.S.I.U.P., aprecia că opțiunea corpului electoral „crează o situație nouă, favorabilă stîngii".

Coaliția de centru-stînga s-a aflat în fața unui examen greu. Deși democrat-creștinii și-au îmbunătățit reprezentarea parlamentară, totuși formația guvernamentală (în ansamblu) iese slăbită din confruntarea electorală. Democrat-creștinii au cîștigat ceea ce partidele de dreapta și extrema dreaptă au pierdut. Conducătorul P.D.C., Rumor, apreciază că partidul său „a trecut o probă foarte dificilă într-o situație nouă din multe puncte de vedere".

Tactica republicanilor — a critica și iarăși a critica — le-a adus ceva voturi în plus, dar prea puține pentru a putea face din acest partid o forță reală. În schimb, cum constată FRANCE PRESSE, „Partidul Socialist Unificat pare să fie marele învins în această consultare electorală". Insuccesul socialist n-a fost ceea ce se numește o surpriză. Chiar unii lideri ai P.S.U. cu care am stat de vorbă prevedeau pierderi de voturi pentru partidul lor. Problema era pentru ei una singură: proporțiile eșecului. „Prefer să nu fac profeții asupra soartei noastre în alegeri" — îmi mărturisea un militant al P.S.U. și dacă, atunci, în micul restaurant în care am discutat, nu sesizam dimensiunile exacte a ceea ce reprezenta teama de verdictul electoral, acum cu rezultatele în față îl înțeleg mai bine. Lipsa de armonie din interiorul P.S.U., incertitudinile care s-au înmulțit, au dus la un impas. Impasul acesta unii l-au așteptat, iar alții poate chiar l-au dorit, deși cu toții s-au ascuns după formule ambigue. Socialiștii se găsesc la o încrucișare de drumuri: vor merge spre stînga sau vor persevera pe drumul pe care au mers pînă acum? Brodolini, secretar adjunct al P.S.U., pe care am avut ocazia să-l ascult vorbind la Lido di Ostia, afirma după votul de duminică că „centru-stînga trebuie să devină în toate sectoarele, mai puțin de centru și mai mult de stînga. Altfel, s-ar putea pune întrebarea dacă merită ca el să supraviețuiască".

Un corespondent din Roma scria că dificultățile interne ale socialiștilor („evitabile și inevitabile" — cum spunea tot Brodolini) riscă să creeze greutăți atunci cînd se va trece la formarea noului guvern. Oricum, însă, Aldo Moro va reuși să păstreze în linii mari actuala echipă ministerială. Dar înmulțirea deputaților de pe băncile opoziției de stînga nu va putea fi trecută cu vederea de către coaliția guvernamentală. Pentru că nu-i vorba doar de o chestiune de aritmetică, fie ea chiar electorală...

EUGENIU OBREA

Precizări în legătură cu convorbirile de la Paris

PARIS 23. — Trimisul special Agerpres, I. IONESCU, transmite: Miercuri, după încheierea celei de-a patra ședințe a convorbirilor oficiale dintre delegațiile S.U.A. și R.D. Vietnam, a avut loc o conferință de presă la care purtătorul de cuvînt al delegației nord-vietnameze, Nguyen Thanh Le, a răspuns la întrebările ziariștilor. Comentînd propunerea americană de a se ține convorbiri secrete, el a citat proverbul vietnamez: „Cel care se simte cu ceva vinovat, se ascunde după un tufiș, iar cel care nu are nimic de ascuns își urmează deschis calea".

La o întrebare despre „escaladarea financiară" de către S.U.A. a războiului din Vietnam, care și-a găsit expresia în cererea președintelui Johnson adresată Congresului de a spori creditele în acest scop cu circa 3,9 miliarde dolari, Nguyen Thanh Le a răspuns că și acest lucru demonstrează că în timp ce americanii vorbesc despre pace, în realitate ei intensifică războiul.

Răspunzînd la întrebarea unui corespondent englez de ce delegația nord-vietnameză admite ca ședințele să se țină la intervale atît de rare, purtătorul de cuvînt a declarat că delegația americană este cea care insistă asupra acestui lucru, pretinzînd, așa cum a declarat însuși Harriman, că toate frazele și chiar cuvintele nord-vietnamezilor trebuie examinate cu microscopul.

★

Observatorii din capitala Franței remarcă faptul că de multe ori delegația americană la convorbirile de la Paris este pusă într-o situație dificilă de luările de poziție contradictorii din partea unor persoane oficiale din S.U.A. După scandalul provocat de dezvăluirile ziarului „Washington Post", potrivit căruia guvernul american „este acum pregătit să accepte ca comuniștii (reprezentanții Frontului Național de Eliberare nr) să joace un rol în viața politică din Vietnamul de sud" și care a fost în mare grabă dezmințită, în primul rînd de Harriman, la sfîrșitul săptămînii trecute, vicepreședintele american Humphrey a declarat la Orono și Maine că s-ar fi ajuns la un acord în ceea ce privește admiterea reprezentantului F.N.E. la convorbirile de la Paris. Surse bine informate din capitala Franței relatează că imediat după aceste declarații ambasadorul saigonez la Paris, Diem, a adresat o plîngere oficială ambasadorului Harriman. Pentru a-și liniști „aliații", Harriman, însoțit de adjunctul său Vance, s-a deplasat pentru prima dată la ambasada sud-vietnameză și i-a dat lui Diem asigurări oficiale că Humphrey „s-a exprimat greșit" și a declarat că regretă acest incident. Harriman a declarat apoi ziariștilor că el le-a făcut o vizită sud-vietnamezilor nu numai pentru a-i „informa în mod complet" asupra mersului convorbirilor de la Paris, ci și „pentru a le cere sfaturi".

Prin telefon de la trimisul nostru

PANORAMIC INDUSTRIAL

Se află în Belgrad un colț anume, unde în fiecare a doua jumătate a lui mai poți cunoaște, într-o panoramă cu totul originală, stadiul la zi al industriei și tehnicii din țări vecine și prietene: Tîrgul Internațional al Tehnicii.

Privite de pe înalta schelă metalică, pe care flutură pavoazul acestei prestigioase întîlniri anuale a tehnicii europene (aflată azi la cea de-a 12-a ediție), halele noului tîrg belgrădean îi oferă vizitatorului cea mai deplină justificare a numelui de oraș al albului, culoarea imaculării, și asta pentru că, fiind situate de-a lungul Savei (care văzută de aici, pare nu un afluent al Dunării, ci un braț al ei), halele tîrgului primesc o dată cu reflexele aruncate de apele leneșe o doză dublă de lumină, orbindu-l pe privitor cu sclipiri de aluminiu. Construit pe un teren, cîndva mlăștinos, Tîrgul din Belgrad are o arhitectură ce se încadrează armonios în ambianța topografică. Arhitectul acestei monumentale construcții, Milorad Pantovic, a organizat urbanistic un teren întins, astfel încît, el să ofere nu numai 84 000 m p destinați expunerii (din care, mai bine de 40 000 m p sînt ocupați de hale), ci și un admirabil loc de agrement și relaxare, în care prezența Savei se face permanent simțită. Vizitatorii, după ce au străbătut aleile tîrgului în tramvaie cu roți pe pneuri și după ce au admirat exponatele, se opresc fermecați în fața uneia din atracțiile expoziției și anume, arteziana cu jeturi variabile. Zecile de linii cristaline ale apei, aruncate cu presiune, își modifică pozițiile și dimensiunile, oferind privitorilor o imagine geometrică mereu altă, născută din unghiurile ce se măresc sau se micșorează într-o grafică ce amintește de tehnica și manierea Pop-artului.

Atrag, în mod deosebit, în standurile expoziției iugoslave, pe lîngă produse ale industriei tehnice de cabluri, utilaje, produse chimice etc., articolele industriale destinate largului consum. Este o adevărată desfătare să privești produsele industriei electronice: radio-receptoare, magnetofoane, televizoare printre care se disting prin calitate, gabarit redus, profil modern, cele realizate în orașul Niș, devenit, fără îndoială, „capitala electronică" a Iugoslaviei. O deosebită impresie produce gama bogată de produse industriale iugoslave destinate folosirii în gospodărie: mașini de spălat rufe cu program, aspiratoare, roboți pentru menaj, mașini pentru spălat farfurii, radiatoare casnice, prevăzute cu injectoare pentru combustibili lichizi inferiori etc.

421 de firme iugoslave se află în concert și direct angajate cu produsele a 341 firme aparținînd a 23 de țări (printre care se află și România), realizînd un peisaj extrem de actual din punct de vedere al noutăților tehnice.

„De o apreciere deosebită se bucură exponatele românești — ne-a declarat, cu vădită satisfacție profesorul Milovan Jevtovic, consilier al Serviciului comercial și de publicitate al Tîrgului. Ne bucură prezența de prestigiu a României, a continuat domnia sa — țară aflată anul acesta pentru prima oară cu exponate în Tîrgul de la Belgrad. De fapt, România cu care Iugoslavia întreține legături trainice de prietenie și fructuoase relații economice și de colaborare tehnică — participă în acest an la cinci din tîrgurile Iugoslaviei. România a avut, nu de mult, o valoroasă prezență la Tîrgul de mașini agricole din Novisad, va participa în toamnă la Tîrgul din Zagreb și cel al cărților din Belgrad. Va participa, firește, la cel al vinurilor de la Lubljana. După cum se știe, la deschiderea oficială a tîrgului nostru, președintele Tito a vizitat standul românesc, unde a apreciat mașinile-unelte, utilajul electro-tehnic și elementele de automatizare, destinate uzinelor constructoare de mașini".

Scurt popas la standul românesc. Lîngă modernele agregate și mașini-unelte, un panou înfățișează frumusețile meleagurilor românești și virtuțile turistice din țara noastră. Adeseori, pe lîngă explicațiile de rigoare asupra exponatelor industriale, tehnice, românii aflați aici se transformă ad-hoc în ghizi de turism. „Interesul pentru țara noastră arătat de vizitatorii iugoslavi este foarte mare" — ne spune Ion Dumitrescu, de la Camera de Comerț, care adaugă: „Bilanțul prezenței noastre la Tîrgul din Belgrad este fructuos. Am realizat numeroase contacte cu firme comerciale și întreprinderi iugoslave pentru acțiuni de cooperare. Printre partenerii noștri viitori, se numără Șantierele navale din Rjeka, „Prodomaterija" „Mașina Union" etc.".

Parcurgerea tîrgului, prelungită de numărul și valoarea exponatelor, se întinde pentru majoritatea vizitatorilor pînă la căderea serii. Soarele apune latent, dincolo de apele Savei și ale Dunării, iar orașul este luminat numai de undele lămpilor fluorescente. Chiar și fără soare însă, Belgradul, oraș cu sonore rezonanțe în istoria sud-estului european, clădit pe locul unui străvechi castru roman, rămîne strălucitor, legănat de parfumul teilor și soarele artificial al neonului.

ATANASIE TOMA

Belgrad, 23 mai.

pe scurt

● JOI DIMINEAȚA, delegația Comitetului municipal București al P.C.R. și a Consiliului popular al municipiului București, condusă de tovarășul Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei, a făcut o vizită la uzinele de automobile „Lihaciov" din Moscova.

Oaspeții români au vizitat apoi, muzeul panoramic „Bătălia de la Borodino".

DIN COPENHAGA se anunță că guvernul danez a hotărît să se alăture protestelor oficiale ale Suediei și Norvegiei împotriva măsurii regimului militar grec de a dispune arestarea la domiciliu a foștilor premieri Ghiorghios Papandreu și Panayotis Kanellopoulos.

● MEMBRII delegației de activiști A.R.L.U.S., condusă de Ion Moraru, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., s-au înapoiat la Moscova după o călătorie de cîteva zile în R.S.S. Armeană, unde au fost oaspeții filialelor locale ale Uniunii asociațiilor sovietice de prietenie și relații culturale cu țările străine și Asociației de prietenie sovieto-române.

● AGENȚIA C.T.K. transmite că, la 22 mai, Alexander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P.C.C., și Oldrich Cernik, președintele guvernului cehoslovac, au sosit la Karlovy Vary, unde au avut o întrevedere cu Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care se află la tratament în această localitate.

● *ÎN ZILELE de 21 și 22 mai a avut loc o ședință comună a Prezidiului și Secretariatului C.C. al P.C. din Cehoslovacia în cadrul căreia a fost discutată problema convocării plenarei C.C. al P.C.C. la data de 29 mai.*

În cadrul ședinței au fost discutate probleme importante ale vieții de partid și sociale din Cehoslovacia, precum și probleme privind relațiile P.C. din Cehoslovacia cu alte partide comuniste și muncitorești.

● GUSTAVO MACHADO, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist din Venezuela, a fost pus în libertate după aproape cinci ani de detențiune. Membru al parlamentului din partea Partidului comunist și al Mișcării de stînga revoluționare, Machado a fost arestat în 1963 în pofida prevederilor constituționale privind imunitatea parlamentară.

● MONEDA CHILIANĂ escudos s-a devalorizat din nou miercuri în raport cu dolarul, anunță agenția U.P.I. Raportul de schimb pe un dolar a devenit de 6,65 escudos în loc de 6,59.

● *ÎNTR-O DECLARAȚIE cu privire la poziția guvernului israelian față de rezoluția Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967 referitoare la rezolvarea situației din Orientul Apropiat, purtătorul de cuvînt al Ministerului de Externe israelian a afirmat că țara sa acceptă această rezoluție în vederea unei păci juste și stabile.*

Pe de altă parte el a repetat cererea de a se purta negocieri directe cu fiecare stat arab, sub egida trimisului special al O.N.U., pentru discutarea problemelor ridicate în rezoluție. După cum se știe, statele arabe se opun însă unei asemenea cereri, considerînd că în baza rezoluției Consiliului de Securitate este necesar ca trupele israeliene să se retragă fără întîrziere din teritoriile ocupate.

● PRIMUL MINISTRU sudanez, Mohamed Ahmed Mahgoub, a continuat consultările cu conducători ai forțelor armate, în legătură cu ultimele evenimente legate de conflictele de la frontiera dintre Sudan și Uganda. Mahgoub a informat pe președintele Ismail Al Azhari despre conflictele care au avut loc recent între forțele armate sudaneze și ugandeze la frontiera dintre cele două țări. Potrivit agenției Reuter, guvernul sudanez va trimite, probabil într-un viitor apropiat, o delegație în Uganda cu misiunea de a negocia în vederea normalizării relațiilor dintre cele două țări.

Reuniunea guvernului francez

● Noi ciocniri la Paris

Consiliul de Miniștri al Franței s-a întrunit joi pentru a dezbate situația din țară ca urmare a grevelor. Ministrul informațiilor, Georges Gorse, a declarat după ședință că președintele Republicii, Charles de Gaulle, a solicitat tuturor miniștrilor părerea asupra situației și măsurilor ce trebuie să fie luate. În preajma discursului pe care urmează să-l pronunțe vineri generalul de Gaulle, a spus Gorse ziariștilor, veți înțelege că nu pot să răspund la nici o întrebare.

După cum anunță Agenția France Presse în cursul serii de joi, la Paris, tensiunea a crescut. În cartierul latin a început o nouă mare manifestație spontană a studențimii însoțită de ciocniri între demonstranți și polițiști.

Mișcarea grevistă, care a cuprins întreaga Franță, a intrat în cea de-a doua săptămînă. Sute de mari fabrici, uzine, mine, mari magazine și universități continuă să fie ocupate de greviști. În regiunea de nord a țării numeroase întreprinderi, rămase în afara grevei, și-au încetat parțial producția începînd de miercuri, iar cîteva sute de primării și-au închis porțile. Potrivit unor date statistice prezentate de centralele sindicale, actuala mișcare grevistă din Franța cuprinde 95 la sută din personalul căilor ferate și din transporturile pariziene, 85 la sută din industria de gaze și electricitate, 75 la sută din salariații poștei și telecomunicațiilor. În sectorul industriei metalurgice, peste un milion și jumătate de muncitori, potrivit aprecierilor Confederației Generale a Muncii, au încetat lucrul. Începînd de miercuri seara și-a închis porțile și uzina de automobile „Simca" unde lucrează 17 000 de muncitori. Începe să se resimtă tot mai mult lipsa de benzină ca urmare a încetării, aproape în totalitate, a producției rafinăriilor. Activitatea marilor săli de spectacole s-a redus și ea. Numeroase săli de cinema și-au închis porțile ca urmare a grevei operatorilor. A fost întreruptă turnarea unor filme în marile studiouri.

Incordare în Panama

● ÎN TIMP ce Tribunalul electoral este ocupat cu numărarea voturilor acordate la 12 mai unuia sau altuia dintre cei doi candidați pentru postul de președinte, guvernamental și opoziționist, miercuri, capitala panameză a fost din nou scena unor ciocniri între reprezentanții celor două tabere. Incidentul s-a petrecut în timp ce un grup de sprijinitori ai candidatului guvernamental, Samudio, se îndrepta spre clădirea unde Tribunalul electoral și-a instalat sediul. Partizanii opoziției au încercat să le bareze drumul, ceea ce a dat naștere unei ciocniri, care s-a soldat cu rănirea mai multor persoane. Garda Națională a intervenit pentru a împrăștia mulțimea.

În același timp, cele două posturi de radio, unul progovernamental, celălalt al opoziției, susțin fiecare la rîndul său că învingător este Samudio și respectiv Arias.

În timpul unei recente demonstrații organizate de studenți universității din Frankfurt împotriva măsurilor de legislație excepțională (K. F. a Germaniei)

Ședința unei comisii C.A.E.R.

Zilele acestea, a avut loc la Cracovia cea de-a 26-a sesiune a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria de petrol și gaze. La sesiune au participat delegați din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Polonia, România, Ungaria și Uniunea Sovietică. În calitate de observatori au luat parte reprezentanți ai Iugoslaviei și Cubei. Comisia a adoptat recomandări cu privire la sarcinile care decurg din lucrările sesiunii, graficul lucrărilor referitoare la coordonarea planurilor de activitate pe perioada următoare și a stabilit planul de activitate pe anul în curs.

Lucrările sesiunii s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

● STAREA sănătății lui Luis John Fierro, care marți a fost supus unei operații de transplantare a inimii, este excelentă, au declarat medicii de la spitalul St. Luke din Houston. La numai 24 de ore de la operație, Fierro a primit vizita soției și fiicei sale. El a băut chiar și un pahar de citronadă.

Un buletin medical al aceluiași spital care se referă la starea sănătății pacientului, Claire Thomas, căruia la 3 mai i-a fost grefată inima, arată că acesta face plimbări prin cameră și a trecut la alimentația normală.

Intrevederile președintelui Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 23 Trimisul special Agerpres, N. Ionescu transmite: Președintele celei de-a 22-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a avut la sediul său de la Palatul Națiunilor Unite din New York noi întrevederi consacrate problemelor legate de desfășurarea lucrărilor actualei sesiuni reluate.

Astfel, președintele Adunării Generale a avut convorbiri cu șeful delegației Uniunii Sovietice, V. Kuznețov, locțiitor al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., ambasadorul Armand Berard, reprezentantul permanent al Franței, ambasadorul G. Parthasarthi, reprezentantul permanent al Indiei, ambasadorul Patrick Shaw, reprezentantul permanent al Australiei, ambasadorul Mohamed El Kony, reprezentantul permanent al R.A.U., ambasadorul William Buffum, locțiitor al reprezentantului permanent al S.U.A., și ambasadorul Privado Jimenez, locțiitor al reprezentantului permanent al Filipinelor, președintele pe luna în curs al grupului statelor afro-asiatice.

Târgul de la Budapesta

Conducătorii R. P. Ungare au vizitat pavilionul românesc

BUDAPESTA 23. — Corespondentul Agerpres, Al. Pintea, transmite: Joi la prînz, pavilionul României de la Tîrgul internațional din Budapesta a fost vizitat de Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., Jeno Fock, președintele guvernului Revoluționar Muncitoresc Țărănesc Ungar, Antal Apro, vicepreședinte al guvernului, Bela Biszku, secretar al C.C. al P.M.S.U., Gyula Kallai, președintele Adunării de Stat, Lajos Czinege, ministrul apărării naționale, Cseterki Lajos, secretar al Consiliului Prezidențial, Mihaly Korom, ministrul justiției, Istvan Szurdi, ministrul comerțului interior, Joszef Biro, ministrul comerțului exterior, și de alte persoane oficiale.

Înalții oaspeți au fost întîmpinați și conduși prin pavilion, prezentîndu-li-se exponatele de către Dumitru Turcuș, ambasadorul României la Budapesta, Jean Leontescu, șeful agenției economice, și Ion Tonceanu, directorul pavilionului. După vizită, Janos Kadar, Jeno Fock, precum și ceilalți oaspeți, au adresat felicitări pentru organizarea reușită a pavilionului românesc, pentru calitatea exponatelor.

După debarcarea unor detașamente înarmate în Haiti

Duvalier în alarmă

Agenția U.P.I. relatează că guvernul haitian a menținut în cursul zilei de joi interdicțiile de circulație spre al doilea oraș al țării, Cap Haitien, unde s-a produs o debarcare a unor detașamente înarmate cu scopul de a-l răsturna de la putere pe președintele acestei țări, François Duvalier. Toate șoselele spre Cap Haitien sînt blocate iar zborurile avioanelor spre această localitate, situată pe coasta de nord a țării, au fost suspendate.

Deși sursele guvernului haitian au anunțat că din cei 35 de oameni înarmați care au debarcat în Haiti la începutul săptămînii, 10 au fost uciși și alți 16 făcuți prizonieri, surse ale exilaților haitieni din New York au comunicat că, potrivit știrilor primite, „bilanțul victorios" difuzat de serviciile guvernamentale este lipsit de orice fundament, luptele continuînd în regiunea Cap Haitien. Aceleași surse au arătat că elementele debarcate au primit sprijinul unei părți a populației, iar garnizoana din Cap Haitien a refuzat să intervină împotriva micii forțe de invazie.

Între timp, surse informate de la O.N.U. au anunțat că nu se cunoaște încă data convocării ședinței Consiliului de Securitate, la cererea delegației haitiene prezentată miercuri, deoarece, delegatul acestei țări la O.N.U. continuă să aștepte instrucțiuni din partea lui Duvalier. După cum se știe, adresîndu-se Consiliului de Securitate, delegatul Republicii Haiti la O.N.U. a protestat împotriva prezenței unor nave militare ale S.U.A. în apropierea țărmurilor acestei țări și împotriva concentrării de trupe dominicane la frontiera cu Haiti. Ambasadorul haitian la Washington a menționat, de asemenea, că potrivit știrilor pe care le deține, un alt grup înarmat, alcătuit din 85 de persoane, a părăsit în mod misterios New Yorkul în cursul zilei de miercuri și, după cît se pare, ar fi ajuns în Insula Bahamas, de unde se pregătește să debarce în Haiti.

Știri din Europa occidentală despre Studenții în luptă

- LOCALURI UNIVERSITARE OCUPATE LA MILANO ȘI BRUXELLES
- DIALOG LA GENEVA
- REVENDICĂRI ÎN LUXEMBURG
- CHEMAREA STUDENȚILOR SOCIALIȘTI DIN R. F. G.

● ÎN UNIVERSITĂȚILE italiene se intensifică din nou acțiunile studențești. La Milano studenții continuă să ocupe birourile rectoratului. Ei au declarat că vor accepta eliberarea acestora cu condiția ca autoritățile academice să-și retragă, la rîndul lor, plîngerile depuse anterior împotriva mai multor studenți. Rectorul a refuzat însă propunerea studenților, amenințîndu-i că va solicita intervenția poliției pentru evacuarea localului. Este ocupată, de asemenea, Universitatea de studii comerciale din Milano, precum și Facultatea de litere

La Veneția, un consiliu al profesorilor de la Facultatea de litere a hotărît crearea unei comisii mixte paritare alcătuită din cadre didactice și reprezentanți ai studenților pentru a examina proiectele reformei universitare.

● *JOI, Universitatea din Bruxelles a fost ocupată de studenți. Constituiți într-o „adunare liberă" studenții au declarat că vor dezbate în „sesiune permanentă" problemele urgente pe care le pune actuala situație din învățămîntul belgian. Ei au adresat un apel populației, cerîndu-i să sprijine acțiunile lor.*

În R.F.G. continuă acțiunile de protest împotriva legislației excepționale, care urmează să fie adoptată definitiv de Bundestag săptămîna viitoare. Asociația studenților socialiști a adresat un apel aderenților săi pentru a participa la demonstrații de stradă în zilele de 27, 28 și 29 mai, perioadă care coincide cu ultima lectură în Bundestag a legislației excepționale.

● LA LUXEMBURG, miercuri a avut loc un miting al studenților, în cadrul căruia ei și-au expus revendicările. Printre acestea se numără o reformă a învățămîntului superior, participarea efectivă a studenților și profesorilor la elaborarea programelor de studii etc.

● *AUTORITĂȚILE universitare din Geneva și Uniunea națională a studenților din Elveția au hotărît miercuri să „asigure un dialog permanent asupra problemelor care preocupă pe studenți". A fost constituit un grup de lucru alcătuit din profesori și studenți, însărcinat cu „studierea metodelor învățămîntului universitar și adaptarea lor la cerințele moderne".*

REDACȚIA SI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".